

Z OBSAHU:

Jak se bude
vyvíjet RUD

EET
a obce

Cenotvorba
vodného a stočného

Rozhovory s Janou Vildumetzovou
a Janem Chvojkou

Milé kolegyně a kolegové,

vítejte v roce 2017! Bude dobrý, soudě podle prognóz a nálady, kterou vnímám v poslední době. Nikoliv odtud pramení moje: „Vše dobré“, které si Vám všem dovoluji popřát. Mám rád tradice, schopnost naslouchat a respektovat druhé, pomáhat a podporovat to, co za to stojí. To určitě víte.

Tradičně tak píši první úvodní slovo v novém roce. Těší mě to. Všechny vize, představy, ideály..., jako bychom se 1. ledna ocitli znovu na startu, při kterém máme u nás ve Svazu rozhodně na co navazovat. S respektováním priorit naší organizace, které vycházejí z potřeb měst a obcí. S dobrými kontakty s partnerskými organizacemi, které jsou i na přátelské úrovni. I proto Vám v tomto čísle přinášíme rozhovor třeba s novou předsedkyní Rady Asociace krajů Janou Vildumetzovou, kterou zřejmě není třeba představovat. I proto se v lednovém vydání našeho InSu dozvíte informace z jednání s kardinálem Dominikem Dukou, s kterým jsme v předvánočním čase podepsali dopis, výzvu, Vám starostům, na podporu varhan pro svatovítskou katedrálu. Ze stejného důvodu podporujeme projekt Lepší města, který má – zjednodušeně řečeno – pomáhat předávat kvalitní technologická řešení mezi samosprávami. Také usilujeme o změnu rozpočtového určení daní. Jak jsem řekl na naší poslední Celostátní finanční konferenci, o lepším nastavení RUD se roky debatuje a roky se ještě debatovat bude. Tato vláda by se mohla zapsat zlatým písmem do kroniky územní samosprávy naší země, pokud by udělala jednu jedinou věc: zvýšila koeficient u DPH z 21,4 na 23,58%. Jedno rozhodnutí, které bude mít zpětně i synergický efekt

pro státní rozpočet. Jedno rozhodnutí, které podpoří život v 6358 obcích naší země, které bude mít pozitivní vliv ne na určitý segment průmyslu, ale bude benefitem pro všechny občany naší České republiky.

S tím souvisí mé poděkování za to, že zákonodárci loni vyslyšeli naše podněty a zvýšili příspěvek na přenesenou působnost (i když spíše symbolicky) a rovněž vyřešili financování veřejného opatrovnictví. Adresná částka v rámci příspěvku na přenesenou působnost – 29 000 Kč na jednoho opatrovance – pomůže tomu, aby samospráva mohly o lidi, kteří to sami nezvládnou, lépe pečovat.

Občan je totiž od slova obec a my to víme. Jsme tak velmi aktivní ve všem, co se územně samosprávních celků a jejich obyvatel týče. I když se tak občas dostáváme do křížku, to berte, prosím, obrazně, s vládou i parlamentem. S kabinetem jsme – i přes věcnou argumentaci – dosud bohužel stále nenašli společnou řeč u sociálního bydlení. I když je nadmíru jasné, že nelze dávat dekrety na byt člověku, který nemá k obci žádný vztah. Složitá situace je také u odpadového hospodářství. V novém zákoně se mimo jiné navrhuje naprosto neakceptovatelná výše skládkovacího poplatku a vůbec se nezohledňuje meziobecní spolupráce. Problematické se jeví také zvyšování platů ve veřejném sektoru několikrát ročně, aniž by vláda řekla, kde peníze vzít. Samozřejmě, že bychom rádi skvěle zaplatili všechny, co kvalitně odvádějí svou práci. Je ale velmi složité v praxi realizovat třeba nařízení o zvýšení platů řidičů linkových auto-

busů od ledna, které se přijme v době, kdy jsou už uzavřeny smlouvy na poskytování dopravních služeb. Nejen z těchto důvodů říkáme, že by se měla změnit Ústava. Aby v ní bylo jasně garantované, že pokud se samosprávám nařídí nové povinnosti a přidají úkoly, měly by s nimi být garantovány i potřebné finanční a jiné prostředky.

To vše jsou témata, která nás čekají i v letošním roce. Vlastně jen stručný výběr oblastí, v nichž nepřestaneme hájit zájmy měst a obcí. Činíme tak společně s Vámi a za Vaši pomoc a spolupráci moc děkujeme. Bez zpětné vazby a každodenního lidského kontaktu by to jednoduše nešlo. Jsem za ně rád a uvítám, stejně jako všichni kolegové ze Svazu, když naše spolupráce bude pokračovat stejně báječně jako dosud. A třeba i víc, protože čím víc nás bude, tím lépe bude náš hlas slyšet.

Vše dobré v roce 2017!

*Mgr. František Lukl, MPA
předseda Svazu měst a obcí ČR
starosta Kyjova*

Z prosincových jednání

● Senát zamítl zákony k rozpočtové odpovědnosti

1. prosinec 2016, Praha

Senát na konci listopadu zamítl návrh zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti (senátní tisk č. 349) a návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím právní úpravy rozpočtové odpovědnosti (senátní tisk č. 350). Z přítomných 67 senátorů hlasovalo pro zamítnutí 63, čtyři se zdrželi. Zákon o rozpočtové odpovědnosti se tedy vrátil do sněmovny. V INS č. 11/2016 na str. 9, 10 jsme zveřejnili článek „Finanční ústava sněmovnou neprošla, rozpočtovou odpovědnost ale schválila běžným zákonem“. Nyní upřesňujeme záležitost týkající se zveřejňování návrhu rozpočtových opatření. Požadavek na zveřejnění návrhu rozpočtového opatření před jejím projednáním na zasedání zastupitelstva alespoň 15 dnů předem na úřední desce obce byl z návrhu odstraněn ve sněmovně. V případě, že sněmovna senátní rozhodnutí přehlasuje a schválí znění zákona, tak jak ho již jednou schválila, návrh rozpočtového opatření se vyvěšovat nebude.

● Spolupráce státu, veřejného a soukromého sektoru by mohla pomoci obcím, kde ubývá služeb a kamenných poboček

6. prosinec 2016, Praha

Do oblastí, kde vymizí tržní nabídka určitých služeb, by měl více investovat stát. Měl by pro ně vytvořit stabilní systém podpory. Aby se tyto části České republiky nevyvíjely a lidé měli k dispozici služby, které potřebují. **Zásadní roli přitom hrají moderní informační a komunikační (chytré) technologie.** Stát by se tak měl více zamyslet nad podněty z území a systematicky přistoupit ke zlepšování života lidí s pomocí e-governmentu.

O síti poboček České spořitelny a bankovních službách v obcích jednal s ředitelem sekce veřejný sektor a realitní obchody této banky Milanem Haškem výkonný ředitel Kanceláře Svazu Dan Jiránek. A to i na základě dopisu starostky města Loštice Šárky Havelkové Seifertové. V něm mimo jiné stojí, že se ve městě ruší pobočka České spořitelny, což se samozřejmě zejména starším obyvatelům nelíbí. Takový krok zhoršuje kvalitu života v malých městech a ve výsledku povede k dalšímu

vyliďování menších měst a venkova. Svaz s omezováním služeb na venkově a v menších městech nemůže souhlasit. Podněty samospráv předává dál a snaží se hledat řešení, která obcím pomohou. Nemůže však měnit rozhodnutí obchodní společnosti. Už teď je na venkově a v malých městech kamenných poboček různých organizací málo a složité to je i se zajištěním zdravotních služeb, integrovaným záchranným systémem apod. Proto je nutné, aby stát pro tyto oblasti, kde nefungují či dokonce selžou tržní mechanismy, našel systémový způsob podpory.

Pomoci by mohlo například vzdělávání zaměstnanců dobrovolných svazků obcí v oblasti využívání chytrých technologií, kteří by tuto znalost dál předávali samosprávám, potažmo přímo lidem. Případně by v území mohli fungovat asistenti, kteří by seniorům pomáhali s elektronickými službami včetně e-governmentu. Populace stárne a venkov bude stárnout ještě rychleji. Už teď je v řadě samospráv věkový průměr obyvatel 60 let. A starším lidem ve využívání moderních informačních technologií často brání strach. Stejně tak jako ve vyspělejších státech se i v ČR situace postupně mění. Jak rychle ke změně dojde, záleží mimo jiné právě na spolupráci státu, veřejného a soukromého sektoru. Díky ní by města a obce mohly být rychleji „chytré“, tedy lepší. A služby pro veřejnost tak ve výsledku dostupnější.

● Ministr Chvojka uspořádal první kulatý stůl k revizi Ústavy ČR

16. prosinec 2016, Praha

Uplynulo přesně 24 od let od chvíle, kdy Česká národní rada schválila Ústavu budoucí České republiky. Ministr Chvojka k tomuto výročí svolal první kulatý stůl k revizi Ústavy ČR.

„*Dosavadní vývoj Ústavy, s výjimkou zavedení přímé volby prezidenta, byl doposud spíše konzervativní. Je na místě se ptát, zda Ústava po této době má nějaká slabá místa nebo vyžaduje nějaká zpřesnění,*“ uvedl ministr Chvojka na úvod debaty.

Hovořilo se mj. o kontrahovaných pravo-

mocích, kde je třeba společné konání dvou činitelů. Tématem byl vztah Senátu a Sněmovny, např. pokud jde o délku lhůt, které má Sněmovna na projednání návrhů postoupených Sněmovnou nebo naopak kvora na přehlasování Senátu Sněmovnou, pokud je nějaký návrh Senátem zamítnut nebo vrácen. Otevřena byla i otázka zakotvení obecního zřízení a obcí do textu Ústavy.

Přítomní ocenili, že Jan Chvojka ve funkci ministra pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu navázal na debaty o budoucnosti Ústavy, které se věnoval již jako poslanec. Avizoval, že v první polovině příštího roku uspořádá tři další kulaté stoly k revizi Ústavy tematicky věnované jednotlivým částem Ústavy – moci zákonodárné, moci výkonné a moci soudní. Ty pak budou moci být věnovány i návrhům jednotlivých konkrétních změn.

Přítomní se shodovali, že změna Ústavy, pokud by měla být, měla by být jedna a komplexní. Nemělo by totiž dojít k opomenutí souvislostí mezi pravomocemi jednotlivých institucí, což by se při několika dílčích novelizacích mohlo stát.

Debaty se účastnil i zástupce Svazu ředitel legislativně-právní sekce Zdeněk Mandík, který zdůraznil, že je nutné rozhodnout, zda je problematika územní samosprávy v Ústavě upravena dostatečně, zda by nebylo žádoucí samosprávu vymezit jasněji, neboť některé legislativní aktivity posledních let podle názoru Svazu do práva na samosprávu výrazně zasahují. To pak může mít na obce dopady např. ve formě vyšších nákladů na výkon veřejné správy, které však nejsou obcím kompenzovány, nebo jsou kompenzovány nedostatečně.

Zpravodaj Svazu měst a obcí ČR

Vychází v nákladu 2940 ks zdarma. – Vydává SMO ČR. – Kancelář: Kongresové centrum Praha, ul. 5. května 1640/65, 140 21 Praha 4, tel.: 234 709 711, fax: 234 709 786, e-mail: smocr@smocr.cz. – ID datové schránky: 5fkgwn3 – Za zpracování a obsahovou náplň odpovídá Mgr. Lenka Zgrajová. DTP: Grafické studio J&S. – Uzávěrka tohoto čísla 31. 12. 2016. – MK ČR E 14584

Jak se bude vyvíjet RUD v nejbližších letech?

V posledním čísle Informačního servisu, tedy INS č. 12/2016, jsme krátce shrnuli nejpodstatnější výstupy z poslední schůzky pracovní skupiny k rozpočtovému určení daní (RUD) v tomto volebním období. Konala se 29. listopadu 2016 na ministerstvu financí. Jak se bude RUD vyvíjet v dalších letech, je pro obce velmi podstatné. Pojdme se tedy k jednání vrátit ještě jednou a trochu podrobněji.

Členové pracovní skupiny si na ministerstvu nejprve vyslechli informace o vývoji hospodaření obcí a krajů v roce 2016 a 2017, závěry analýzy ministerstva financí, která modelovala situaci převodu daně z hazardu do RUD se současným navýšením váhy kritéria počtu dětí a žáků ze 7 na 9%, a další návrhy na změnu RUD, jako jsou podíl RUD jen na DPH, navýšení motivační složky za zaměstnance z 1,5 na 6%, popř. zavedení nového podílu obcí na výnosu vybrané daně, kdy kritériem alokace mezi jednotlivé obce bude výměra plochy určené k podnikání (např. na základě příznání k dani z nemovitých věcí).

Ministerstvo financí představilo svoji vizi **převodu daně z hazardu do RUD**. Dle názoru ministerstva současný systém přerozdělování daně z hazardu motivuje obce k podpoře technických her (hracích přístrojů) na svém území a způsobuje obrovské rozdíly ve výnosu sdílených daní (vč. daně z hazardu) na obyvatele. Cílem navrhovaného řešení je omezit nadprůměrné výnosy obcí „podporujících“ hazard a zároveň zajistit, aby tyto prostředky obdržely všechny obce ČR. Zároveň s tímto krokem MF navrhuje **navýšení váhy kritéria počtu dětí a žáků ze 7% na 9%**. V roce 2015 činil výnos obcí z daně z hazardu 5,5 mld. Kč,

v roce 2016 se očekává 5 mld. Kč a predikce na roky 2017 je 4,7 mld. Kč. Zrušení podílu obcí na hazardu (5,5 mld. Kč) a paralelní navýšení RUD obcí o 5,5 mld. Kč (první návrh) odpovídá zvýšení podílu na DPH na úroveň 22,80% – jedná se o modelový propočtení pro rok 2018. Při tomto modelu by byl počet ztrátových obcí 327 při objemu ztráty 1,81 mld. Kč.

Druhým návrhem je **zrušení podílu obcí na hazardu (5,5 mld. Kč) a navýšení podílu na DPH na 23,58%**. Navýšení podílu z 21,4% na 23,58% by obcím přineslo 8,5 mld. Kč. Počet ztrátových obcí by byl 177 a objem ztráty 1,05 mld. Kč. Celkový dopad pro obce by byl plus 3 mld. Kč. Přitom právě navýšení podílu z DPH na úroveň 23,58% bylo nejvíce prosazováno ze strany organizací hájících zájmy samospráv, ale i senátorů a poslanců a v rámci diskuse na něm panovala shoda. Přítomní se však neshodli na navýšení váhy kritéria počtu dětí a žáků. Shoda nepanovala ani v otázce přesunu hazardu do RUD (na výnosu by participovaly všechny obce), jelikož obce, které hazard na svém území povolily, s ním mají i určité výdaje (bezpečnost, kapacity vodo hospodářské infrastruktury, úklid veřejných prostranství, likvidace odpadu atd.), které by po změně peníze z RUD ne-

pokryly. Přesun výnosů z hazardu do RUD tak prosazuje pouze MF. Ministr financí Andrej Babiš řekl, že požadované navýšení podílu na DPH je věcí politické shody a vzhledem k blížícím se parlamentním volbám bude toto rozhodnutí na další vládě.

Ministerstvo financí dále provedlo analýzu řešení, které navrhoval Svaz. Jednou z variant byl i propočtení podílu **v případě, že by obce měly své daňové příjmy pouze z jedné daně, a to z DPH**. Podíl na DPH by pak musel být 44,13% a pro kraje 17,25% (celkem obce i kraje 61,38%). Ovšem vázat příjmy pouze na jednu daň je rizikové, menší riziko přináší větší spektrum sdílených daní a pro zjednodušení ministerstvo navrhuje do budoucna zjednodušit systém sdílení tak, že by byl podíl obcí vázán na celkové inkaso DPFO a ne na jednotlivé složky této daně.

Dalším námětem Svazu bylo **navýšení motivační složky na zaměstnance (DPFO ze závislé činnosti) ze stávajících 1,5% na 6%**. Tato změna by měla dopad na státní rozpočet ve výši 7,2 mld. Kč a částka na jednoho zaměstnance by se zvýšila v roce 2017 ze 472 Kč na 1885 Kč. Zde se nelze vyhnout riziku nespravedlnosti, jelikož navýšení v rámci systému by vedlo ke zvýhodnění určité skupiny obcí na úkor ostatních obcí. U 30% motivace obcí (DPFO z příznání) je v současné době podíl obcí alokovaný na základě místa trvalého bydliště podnikatele (plátce daně). Nově by se alokace mezi jednotlivé obce řídila poměrem počtu podnikatelů v jednotlivých obcích. Problém však nastává se stanovením počtu aktivních podnikatelů, jelikož živnostenský rejstřík zahrnuje všechny osoby se živnostenským oprávněním, včetně těch neaktivních a dále naráží i na mlčenlivost správce daně.

Ze strany ministerstva financí byly dále představeny **návrhy na legislativně-technické zpracování zákona o RUD**. Nový zákon by měl zahrnovat pravidla pro sdílení „všech“ daní kromě poplatků a veřejných pojistných, včetně způsobu přerozdělování mezi obce a kraje. Důvodem je zpřehlednění stávajícího stavu, bez rozdílu, zda se jedná o daň sdílenou nebo výlučnou, integrací rozpočtového určení všech daní do jednoho právního předpisu. Vznikl by tak ucelený přehled o daňových příjmech státního

Příjmy a výdaje obcí a krajů v letech 2015–2017

v mld. Kč	2015		OS 2016		PRE 2017		Index 16/15		Index 17/16	
	Obce	Kraje	Obce	Kraje	Obce	Kraje	Obce	Kraje	Obce	Kraje
Daňové příjmy	175,4	50,9	189,9	58,9	198,1	62,2	108,3%	115,7%	104,3%	105,6%
Nedaňové příjmy	30,6	5,0	30,7	5,2	30,7	5,2	100,3%	104,0%	100,0%	100,0%
Kapitálové příjmy	5,3	0,3	6,4	0,4	6,4	0,4	120,8%	133,3%	100,0%	100,0%
Přijaté transfery	68,1	104,6	55,5	107,7	42,9	103,7	81,5%	103,0%		
ze SR	46,0	92,4	38,3	102,1	29,1	103,2	83,2%	110,5%		
Příjmy celkem	279,4	160,8	282,5	172,2	278,1	171,5	101,1%	107,1%	98,4%	99,6%
Běžné výdaje	179,7	133,9	192,7	146,1	196,9	148,8	107,2%	109,1%	102,2%	101,8%
Kapitálové výdaje	77,9	27,3	68,5	20,2	62,9	18,9	87,9%	74,0%		
Výdaje celkem	257,6	161,2	261,2	166,3	259,8	167,7	101,4%	103,2%	99,4%	100,8%
Saldo	21,8	-0,4	21,3	5,9	18,3	3,8	97,8%	950,0%	85,9%	64,2%

rozpočtu, který prozatím neexistuje. Určité riziko tohoto řešení ministerstvo vidí ve snadné možnosti zásahu zákonodárných iniciativ do rozpočtového určení výlučných daní, které nyní nejsou předmětem sdílení (např. daň z minerálních olejů atp.).

Další návrhy komplexní úpravy RUD byly zveřejněny na webu ministerstva financí v říjnu. V rámci veřejné konzultace k prvním řešením pro připravovaný nový zákon o daních z příjmů je v kapitole 3.6 Rozpočtové určení příjmových daní na-

vrženo celkem pět variant možného řešení úpravy rozpočtového určení daní. Jednou z těchto variant je i zrušení zákona o RUD s tím, že veškeré podíly sdílených daní by byly uvedeny v jednotlivých daňových zákonech. Toto řešení je pro obce značně nekon-

formní, uživatelsky nepřívětivé a nevhodné. Podíly na jednotlivých sdílených daních by se musely složité vyhledávat v nepřehledném „moři“ zákonů. Obcím vyhovuje současné nastavení rozpočtového určení daní ve speciálním zákoně o rozpočtovém určení daní – zákon č. 243/2000 Sb., jelikož je pro ně přehledné. V případě změn a úprav Svaz preferuje takovou variantu, která zajistí obdobné nastavení i do budoucna.

Ing. Jana Chládková
legislativně-právní
sekce Kanceláře Svazu

Srovnání vybraných daňových příjmů

Rozpočtová predikce pro rok 2016 vs. očekávaná skutečnost

mld. Kč	Rozpočtová predikce		OS 2016		Rozdíl	
	kraje	obce ¹⁾	kraje	obce ¹⁾	kraje	obce
Daňový příjem						
Daň z přidané hodnoty	31,5	73,4	31,0	72,4	-0,5	-1,0
Daň z příjmů právnických osob celkem	13,6	41,4	14,8	44,7	1,2	3,3
Daň z příjmů právnických osob	13,4	35,4	14,5	38,3	1,1	2,9
Daň z příjmů právnických osob placená obcemi	0,2	6,1	0,3	6,5	0,1	0,4
Daň z příjmů fyzických osob celkem	14,6	41,9	15,1	43,9	0,5	2,0
Daň z příjmů fyzických osob - zvláštní sazba	1,4	3,8	1,4	3,7	0,0	-0,1
Daň z příznání celkem	0,2	1,6	0,4	2,9	0,2	1,3
• daň z příznání - sdílená část výnosů	0,2	0,5	0,4	0,9	0,2	0,4
• daň z příznání - 30 % dle místa vzniku		1,1	0,0	2,0	0,0	0,9
Daň ze závislé činnosti celkem	13,0	36,5	13,3	37,3	0,3	0,8
• daň ze závislé činnosti - sdílená část	13,0	34,3	13,3	35,1	0,3	0,8
• daň ze závislé činnosti - 1,5 % motivace		2,2		2,2		0,0
Daň z nemovitých věcí		10,3		10,4		0,1
DAŇOVÉ PŘÍJMY CELKEM	59,7	167,1	60,9	171,5	1,2	4,4

1) Podíl obcí na daňových příjmech podle § 4 odst. 1 zákona č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, v případě hl. m. Prahy sloupec obsahuje pouze daňové příjmy, které hl. m. Praha získává jako obec.

Jak na města dopadne nařízení vlády zvyšující mzdy řidičů autobusů

Kancelář Svazu oslovila statutární města a předsednictvo Komory měst s dotazem, jak se jich dotkne nařízení vlády, které od 1. ledna 2017 zvyšuje mzdy řidičů v autobusové dopravě. Z došlých odpovědí jasně vyplynulo, že i když se nařízení vlády netýká řidičů městské hromadné dopravy (MHD), 90 % měst bude z obavy z odlivu těchto řidičů finanční prostředky dopravcům dorovnávat. Měly by být stanoveny rovné podmínky, a proto je třeba po vládě požadovat rozšíření platnosti tohoto nařízení a následnou finanční kompenzaci i pro segment městské hromadné dopravy.

Nařízení vlády č. 336/2016 a č. 337/2016 se řidičů MHD skutečně netýká, k žádné změně u nich nedochází. Týká se tedy pouze řidičů vnitrostátních autobusových linek (také označovaných jako příměstských linek). Na druhou stranu je třeba říci, že v této oblasti je situace velmi různorodá. Rozdíly jsou dány již tím, zda dopravní podnik vlastní město, či se jedná o soukromého dopravce, zda se jedná o přímé zadání veřejné zakázky, anebo na základě veřejné soutěže. Dále záleží také na tom, jestli existuje kolektivní smlouva, či ne. **Podmínky by ale měly být rovné pro všechny.** Měl by být dodržen princip za stejnou práci stejná odměna a rozdíly mezi jednotlivými skupinami řidičů – MHD a vnitrostátních linek – by neměly být.

Vzhledem k tomu, že odměňování řidičů MHD a řidičů vnitrostátních linek je dnes

rozdílné, lze jednotně stanovit pouze vyšší základní mzdy. Vyšší základní mzdy, tzv. speciální minimální mzdu, ale stanovila vláda svým nařízením pouze pro řidiče vnitrostátních linek. Tím odstartovala vlnu dalších požadavků ze strany řidičů MHD, resp. dopravců, kteří chtějí rovné podmínky a snaží se o to prostřednictvím nároků na obce.

Města se ale obávají, že kvůli nařízení vlády budou mít **nedostatek řidičů MHD.** Již nyní jich je málo a tento trend se bude ještě více prohlubovat spolu s dobrou ekonomickou situací ČR, kdy je možné si vybírat lépe placenou práci. Nařízení vlády tyto problémy dále prohloubí, jelikož řidiči přejdou tam, kde dostanou vyšší mzdu, a v případě, kdy se ekonomice daří, přesednou na kamion, jelikož výdělek je zde ještě lukrativnější. Dopravci proto požadují pe-

níze po městech, aby nedocházelo k odlivu jejich řidičů, protože za ně neseženou náhradu. Ti, co na zvýšení mezd od měst nedostanou, budou reagovat zřejmě tak, že prostředky, které dnes vypláceli formou odměn (motivační nenároková složka mzdy), převedou do povinné vyšší tarifní mzdy. Celkový objem mezd řidičů pak nemusí být pro řidiče vyšší. Toto řešení ale nevyřeší odliv řidičů, spíš naopak.

Dále je třeba upozornit na to, že se na provozu podílejí i další zaměstnanci (dispečeri, mechanici atp.) a pro ně žádné vládní nařízení vydáno nebylo. Problém s nedostatkem řidičů dále prohloubila transpozice evropské právní normy, podle které řidič autobusu, který má oprávnění skupiny D, může řídit autobus s kapacitou nad 16 míst až od 24 let (do listopadu 2014 to bylo 21 let). Věková hranice pro řízení „velkých“ vozidel se

posunula o tři roky směrem nahoru a zne-
možnila tak vznik učebního oboru „řidič“.

K výše uvedené problematice vydalo stan-
ovisko Sdružení dopravních podniků ČR
(usnesení odborné skupiny Personalis-
tika při SDP), které říká: „**Nařízení vlády
je diskriminační z důvodu upřednostnění
jednoho segmentu zaměstnanců v dopravě,
a to řidičů linkové autobusové dopravy. Toto
opatření bude ve svém důsledku znamenat
nerovnost v konkurenčním prostředí v ob-
lasti veřejné dopravy a zvýšenou fluktuaci
řidičů MHD, která následně může ohrozit
zajištění základní dopravní obslužnosti
měst a obcí. Vláda ČR by měla zvážit rozší-**

**ření platnosti tohoto nařízení a následnou
finanční kompenzaci i pro segment městské
hromadné dopravy.**“

Téměř 90 % měst, která odpověděla na naše
dotazy, uvádí, že nařízení vlády vyvolá zvý-
šené výdaje města, jelikož dopravní podni-
ky již o prostředky na navýšení mezd řidičů
MHD požádaly. Obávají se totiž odlivu řidi-
čů MHD. Nárůst nákladu se projeví zhruba
ve výši 3–3,40 Kč na 1 km, v průměru měs-
ta zvyšují mzdy řidičů MHD o 5 %. Všechny
obce a města uvádějí, že největší problém
je již zmiňovaný nedostatek řidičů (odcho-
dy do starobního důchodu, silná konkure-
nce, lepší nabídky). Města dále uvádějí,

že stejný vliv má i zvýšení minimální mzdy,
které vyvolá nárůst mezd u vybraných ka-
tegorií zaměstnanců a zároveň vede k růstu
cen nakupovaných služeb (úklid, ostraha).

Předseda Svazu František Lukl proto
na konci listopadu zaslal dopis premiéro-
vi, ve kterém ho informoval o nesouhlasu
Svazu se zásahem vlády do stanovování
mezd zaměstnanců v autobusové dopra-
vě a požádal ho o finanční kompenzaci
městům a obcím za navýšení mezd za-
městnanců v autobusové dopravě. Pre-
miér Sobotka odpověděl, že kompenzace
nebudou prozatím poskytnuty ani krajům,
jelikož Ministerstvo financí kompenzování
nákladů na mzdy řidičů nepředpokládá
a obce vzhledem k tomu, že zajišťují do-
pravní obslužnost v rámci své samostatné
působnosti, mají tyto zvýšené výdaje hra-
dit ze svých rozpočtů, a to především z da-
ňových příjmů, které v roce 2017 dle pre-
dikce vzrostou o 4,3 %. František Lukl tedy
napsal premiérovi druhý dopis s informací
o dopadech tohoto rozhodnutí na města
a obce a se žádostí o schůzku. O výsled-
cích budeme samozřejmě informovat.

Ing. Jana Chládková
legislativně-právní sekce Kanceláře Svazu

Jak se EET dotýká obcí, jejich obchodních společností a místních spolků

Elektronická evidence tržeb (EET) a její dopad na obce, její obchodní společnosti a místní spolků. To bylo jedním z témat listopadové Celostátní finanční konference. Přestože vystoupení Jiřího Fojtíka z Generálního finančního ředitelství bylo poměrně podrobné, padla v diskusi řada dotazů. Dotazy ale na Svaz chodí stále a kolem zákona je stále mnoho emocí. Rozhodli jsme se proto požádat zástupce GŘ o shrnutí toho nejpodstatnějšího a o zodpovězení některých konkrétních dotazů.

Od kdy se musí platby evidovat

Povinnosti a práva spojené s evidencí tržeb jsou dány zákonem č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb (dále jen „ZoET“), který je účinný od 1. 9. 2016 s tím, že jeho účinnost je postupná a dopadá tak na povinné subjekty ve fázích. Okamžik vzniku povinnosti evidovat tržby se odvíjí od zařazení jednotlivých činností, ze kterých těmto subjektům tržby plynou, do příslušných kategorií, které jsou zákonem stanoveny následovně:

I. Od 1. 12. 2016 podléhají evidenci tržeb ubytovací a stravovací služby

- Ubytovací služby – zahrnují většinou krátkodobé ubytování hostů (např. hotely, kempy, penziony, tábořiště, ubytovny a jiná obdobná zařízení).
- Stravovací služby – nabízená jídla a nápoje k okamžité konzumaci na místě (restaurace, hospody, kavárny, kantýny apod.). Pojem stravovací služba je vymezen judikátou ESD

pro oblast DPH. O stravovací službu se bude jednat za situace, kdy poskytnuté služby doplňují samotnou konzumaci potravin a zvyšují užitek z jejich konzumace, např. poskytnutí uzavřených a vytápěných místností (zvláště určených ke konzumaci dodaných potravin), toalet, nádobí, příborů, nábytku (stoly, židle) případně šaten nebo věšáků.

II. Od 1. 3. 2017 podléhají evidenci tržeb činnosti spojené s maloobchodem a velkoobchodem

- Jedná se o přeprodej zboží (nákup a prodej bez dalšího zpracování).
- Typicky se jedná o prodej ve velkoobchodech, v maloobchodních prodejnách, v obchodních domech, stáncích,

bazarech, na trzích, o prodej prostřednictvím e-shopů a jiný zásilkový prodej, pojízdné prodejny, podomní prodej a další.

III. Od 1. 3. 2018 podléhají evidenci tržeb všichni, kteří se nenajdou ve fázi I., II. nebo IV. Jako příklad lze uvést tyto činnosti:

- Prodej vlastních výpěstků a potravin podnikatele
- Stravování, které se nekvalifikuje jako stravovací služba, tj. stánky s občerstvením bez zázemí, prodej zmrzliny, párku v rohlíku apod., jídlo s sebou
- Účetní, daňoví poradci, advokáti
- Doprava, taxislužba
- Lékaři a další

IV. Od 1. 6. 2018 podléhají evidenci tržeb činnosti, jako jsou vybraná řemesla a osobní služby

- Například specializované stavební činnosti (elektrikáři, malíři, pokrývači...), výroba hraček, výroba oděvů, oprava a instalace strojů a zařízení, oprava počítačů a výrobků pro osobní potřebu, kadeřnictví, masáže, tetovací salóny apod., činnosti astrologů a spiritistů a další.

Tento článek je určen zejména pro čtenáře, kteří se zabývají problematikou samosprávných celků či příspěvkových organizací, proto se v něm velice úzce zaměříme na vybrané povinnosti, které by na tyto municipality mohly s ohledem na jejich vykonávané činnosti dopadat. Snahou autorů je napsat relativně stručný a i pro laickou veřejnost dobře pochopitelný článek, proto v níže uvedených řádcích nebudeme provádět kompletní výčet situací, které mohou v souvislosti s evidencí tržeb nastat, ale budou uvedeny nejčastější, nejběžnější případy, které se mohou při obchodních transakcích přihodit.

Platby podléhající EET musí splňovat formální a materiální znaky

Na úvod bychom však chtěli pro lepší pochopení problematiky evidence tržeb připomenout některé základní zásady, které jsou důležité pro správný výklad či aplikaci tohoto zákona.

Obecně jsou subjektem evidence tržeb poplatníci daně z příjmů fyzických osob a poplatníci daně z příjmů právnických osob. Pro správné splnění případných

povinností souvisejících s tímto zákonem je potřeba se vždy nejdříve zamyslet nad tím, zda platby přijímané v rámci dané obchodní transakce splňují formální a materiální znaky evidované tržby. Jen takové tržby lze považovat za tržby podléhající povinnosti evidence podle tohoto zákona. Aby se jednalo o evidovanou tržbu, musí být oba znaky splněny současně. Co je těmito znaky myšleno?

Formální znaky evidované tržby splňují zejména platby v hotovosti, zde není dán žádný limit, tedy evidují se všechny hotovostní platby bez ohledu na jejich výši. Dále jsou pak evidovanými tržbami platby provedené prostřednictvím platebních karet (debetní i kreditní), šekem, směnkou a jinými platebními prostředky, jako jsou např. stravenky, dárkové poukázky nebo i virtuální měny.

Na druhou stranu se neevidují platby provedené převodem z bankovního účtu na druhý bankovní účet, platby provedené inkasem či vkladem na podnikatelský účet na pobočce banky.

Materiální znaky jsou u plateb přijímaných právníky osobami splněny v případě, že se jedná o platby, které souvisí s podnikáním dané právnické osoby s výjimkou příjmu, který není předmětem daně z příjmů, je z hlediska obvykle přijímaných tržeb ojedinelý, podléhá dani vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně nebo podléhá dani ze samostatného základu daně. Tedy platba, která je provedena sice hotovostně, ale nejedná se o příjem z podnikání, není předmětem povinné evidence tržeb. Typicky se bude jednat o hotovostní platbu přijatou neziskovým poplatníkem v rámci jeho hlavní tj. nepodnikatelské činnosti.

Co je to vlastně „podnikání“?

Na tomto místě bychom se měli krátce zastavit a pokusit se vydefinovat termín podnikání a pro lepší pochopení uvést i pár příkladů. Tak jak je uvedeno výše, obecně platí, že u poplatníků podléhají evidenci tržeb pouze příjmy z podnikání. Podnikáním se myslí činnost obsažená v definici podnikatele uvedené v § 420 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník: „Kdo samostatně vykonává na vlastní účet a odpovědnost výdělečnou činnost živnostenským nebo obdobným způsobem se záměrem činit tak soustavně za účelem dosažení zisku, je považován se zřetelem k této činnosti za podnikatele.“

U obchodních korporací není s vymezením pojmu podnikání téměř žádný problém. Problém však může nastávat v případě posouzení této činnosti u poplatníků z tzv. neziskového sektoru. Proto i dále uvedené příklady budou vztaheny výhradně k poplatníkům z neziskového sektoru. Téměř nejzásadnější pro posouzení, zda se jedná o příjmy z podnikání, je správné vymezení toho, **zda je činnost vykonávána soustavně a zda je záměrem vykonávat ji za účelem dosažení zisku**. Aby se jednalo o podnikání, musí být splněna obě kritéria.

Jak lze právně ukotvit neurčitý právní pojem soustavnosti, místo dlouhého teoretizování raději uvedeme na příkladech:

*Příklad č. 1: Spolek myslivců prodává vstupenky na myslivecký bál pro veřejnost pořádaný 2x ročně (při zahájení a ukončení sezóny). Zisk z prodeje vstupenek hodlá použít na opravu krmelců. Jedná se o příležitostnou (nikoliv soustavnou) výdělečnou činnost, která úzce souvisí s hlavní činností spolku – **nejedná se o podnikání**.*

*Příklad č. 2: Spolek hasičů pořádá 1x ročně soutěž o nejlepšího hasiče, v rámci níž je vybíráno vstupné a je zajištěno občerstvení pro veřejnost formou stánků. Výtěžek z akce bude použit na rozvoj hlavní činnosti tohoto spolku. Jedná se o příležitostnou (nikoliv soustavnou) výdělečnou činnost, která úzce souvisí s hlavní činností spolku – **nejedná se o podnikání**.*

*Příklad č. 3: Taneční spolek pořádá každý týden taneční hodiny pro veřejnost. Příjem z této činnosti využívá na pokrytí nákladů na zahraniční zájezdy a vystoupení. Nejedná se o příležitostnou výdělečnou činnost, ale o soustavnou činnost, jejímž účelem je dosažení zisku – **jedná se o podnikání**.*

*Příklad č. 4: Fotbalový klub zajišťuje při svých nedělních utkáních občerstvení pro fanoušky formou stánkového prodeje. Ze zisku z tohoto prodeje hradí klub část nákladů na údržbu hřiště. Nejedná se o příležitostnou výdělečnou činnost, ale o soustavnou činnost, jejímž účelem je dosažení zisku – **jedná se o podnikání**.*

Dále je z hlediska naplnění znaků podnikání důležité posoudit, zda je činnost provozována za účelem dosažení zisku. Není přitom rozhodující skutečný hospodářský výsledek, ale účel, k němuž výkon činnosti směřuje, tedy zda záměrem činnosti má být zisk či nikoliv. To, zda poplatník měl

záměr vykonávat činnost za účelem zisku, či nikoli, vyplývá např. z předběžné kalkulace příjmů a nákladů. V situaci, kdy poplatník nastaví cenu za poskytnutí zboží či služby se záměrem dosáhnout zisku, jedná se o výdělečnou činnost – podnikání. To, že vlivem okolností ve výsledku není předpokládaný zisk generován, samo o sobě nepostačuje k tomu, aby byla činnost překlasičkována na nepodnikatelskou.

*Příklad č. 5: Spolek založený na podporu sportovních aj. podobných aktivit svých členů (tělovýchovná jednota) poskytuje svým členům občerstvení. Ceny pro členy jsou nastaveny tak, že pokryjí náklady na pořízení zboží. V případě, že se akce tělovýchovné jednoty účastní veřejnost, je občerstvení poskytováno i jí, ovšem za ceny vyšší, tedy na komerční bázi (zisk z této činnosti je použit na podporu hlavní činnosti). Dané činnosti je třeba rozlišit. Provozování občerstvení pro členy **není podnikáním**. Provozování občerstvení pro nečleny je vykonáváno soustavně za účelem dosažení zisku – **jedná se o podnikání**.*

*Příklad č. 6: Spolek založený na podporu sportovních aj. podobných aktivit svých členů (tělovýchovná jednota) provozuje v domě jemu patřícím hospodu pouze pro občerstvení svých členů. Členem spolku se může stát každý, kdo o to požádá. Ceny jsou nastaveny tak, že spolek dosahuje zisk – **jedná se o podnikání**.*

Které platby jsou z EET vyloučeny?

Teď, když jsme se prokousali materiálními a formálními znaky evidované tržby a víme, jakých plateb se obecně evidence tržeb týká, měli bychom si na druhou stranu říci, které platby jsou z evidence tržeb vyloučeny, a to i v situaci, kdy dané platby formální a materiální znaky splňují. Jedná se o tzv. systémové výjimky, které jsou v zákoně uvedeny v § 12 ZoET. Tyto systémové výjimky můžeme rozdělit do těchto kategorií.

1. Veřejnoprávní poplatníci, **např. stát, obec, příspěvkové organizace**, dále Česká národní banka a držitel poštovní licence
2. Poplatníci, u nichž již stávají

mechanismy jsou považovány za dostatečné k uskutečnění transparentní kontroly pro účely správy daně. Jedná se např. o banky, spořitelni a úvěrová družstva, pojišťovny a zajišťovny, investiční společnosti a investiční fondy, penzijní společnosti apod.

3. Poplatníci podnikající v energetických odvětvích na základě licence podle energetického zákona a poplatníci podnikající na základě povolení krajského úřadu podle zákona o vodovodech a kanalizacích
4. Výjimky z jednotlivých činností poplatníka např. ze vztahů souvisejících s pracovněprávními vztahy, z prodeje zboží a služeb prostřednictvím prodejního automatu či z **drobné vedlejší podnikatelské činnosti** veřejně prospěšného poplatníka

Uvedli jsme pouze demonstrativně některé příklady výjimek, všechny lze nalézt v § 12 ZoET.

U první a druhé výjimky, kdy vynětí tržeb zde uvedených poplatníků vyplývá z jejich specifického statusu, je důležité vnímat, že z evidence tržeb jsou zcela vyjmuty všechny tržby ze všech činností tohoto poplatníka. Co to znamená pro obce a příspěvkové organizace? Znamená to, že jakákoliv tržba těchto organizací, a to i když splňuje formální a materiální znaky evidované tržby, není tržbou evidovanou. Je nutné zdůraznit, že se musí jednat o tržbu tohoto subjektu (státu, obce, příspěvkové organizace) a nikoliv o tržbu z činnosti, ke které např. obec pověřila jinou právnickou osobu, např. obchodní korporaci.

*Příklad č. 7: Obec, příspěvková organizace sama prostřednictvím svých zaměstnanců provozuje kino, restauraci, divadlo či jakoukoliv jinou podnikatelskou činnost. Příjmy z této činnosti jsou inkasovány v hotovosti a jedná se o příjmy z podnikání. Tj. jsou splněny jak formální, tak materiální znaky evidované tržby, **nicméně s odkazem na § 12 odst. 1 ZoET jsou všechny***

tyto tržby z povinnosti evidence tržeb vyloučeny.

*Příklad č. 8: Obec vlastní plavečský bazén. Bazén pronajmula spol. s r. o., která na svůj účet a svým jménem pak vybírá vstupné. Tedy jsou splněny formální a materiální znaky pro evidovanou tržbu a obchodní korporace nejsou vyjmuty z evidence tržeb. Příjmy ze vstupného placené v hotovosti, platební kartou apod. **jsou v tomto případě evidovanou tržbou.***

Co je drobná vedlejší podnikatelská činnost?

Z výjimek uvedených v bodě 4 je asi pro obce nejzajímavější se podrobněji zabírat výjimkou uvedenou v § 12 odst. 3 písm. h) ZoET, tj. vyloučení příjmů z drobné vedlejší podnikatelské činnosti veřejně prospěšného poplatníka. Vzhledem k tomu, že se opět jedná o jeden z neurčitých právních pojmů, které zákon užívá, bylo potřeba jej nastavením určitých parametrů právně ukotvit, a to v zájmu předvídatelnosti, zajištění stálosti a stability rozhodovací praxe orgánů finanční správy, a ve své podstatě zabezpečit účastníkům těchto řízení, aby ve stejných případech dosáhli stejného výsledku řízení. Všechny tyto uvedené zásady jsou základními pilíři pro vedení řádného daňového i správního řízení.

Finanční správa vedena výše uvedenými základními zásadami řízení stanovila, že o příjem z drobné vedlejší podnikatelské činnosti ve smyslu ustanovení § 12 odst. 3 písm. h) ZoET se bude jednat v případě, že veřejně prospěšný poplatník v roce, jenž předchází roku, ve kterém by mu bez dalšího vznikla povinnost evidence tržeb z vedlejší podnikatelské činnosti, neměl příjem/výnos z této činnosti vyšší než 175 000 Kč nebo tyto příjmy činily méně než 5 % z celkových příjmů/výnosů veřejně prospěšného poplatníka za sledované období.

Pro posouzení vyloučení tržeb z drobné vedlejší podnikatelské činnosti veřejně prospěšných poplatníků je potřeba vždy k 1. 1. daného roku určit z výše příjmů/výnosů z předcházejícího roku, zda jsou či nejsou splněna výše uvedená kritéria pro uplatnění vyloučení tržeb dle § 12 odst. 3 písm. h) ZoET pro tento rok. Nově registrovaný veřejně prospěšný poplatník, který nemá pro účely stanovení uvedených kritérií údaje z předchozího roku, může provést kvalifikovaný odhad. Jsou-li splněny výše uvedené podmínky, pak nemá poplatník povinnost v roce následujícím platby z drobné vedlejší činnosti evidovat.

Pro účely posouzení vyloučení tržeb z evidence se příjmem/výnosem rozumí příjmy nebo výnosy definované v § 27 vyhlášky č. 504/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, u kterých hlavním předmětem činnosti není podnikání, pokud účtují v soustavě podvojného účetnictví ve znění platném do 31. 12. 2015. V případě, že veřejně prospěšný poplatník vede jednoduché účetnictví, posuzuje se příjem dle § 5 vyhlášky č. 325/2015 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které vedou jednoduché účetnictví.

V případě, že kritéria pro vyloučení tržeb z evidence splněna nejsou, je poplatník povinen platby splňující formální a materiální kritéria evidované tržby evidovat. Splnění podmínek pro vyloučení tržeb z povinnosti evidence musí být poplatník správcí daně schopen na vyžádání doložit.

Při hledání optimálních parametrů pro definici drobné vedlejší podnikatelské činnosti veřejně prospěšných poplatníků Finanční správa zohlednila skutečnost, že se tyto poplatníci mezi sebou výrazně liší ve velikosti příjmů z hlavní činnosti, a proto nelze parametr vymezující tuto činnost stanovit pouze jedním kritériem, tj. kritériem poměru mezi celkovými příjmy poplatníka a jeho příjmy z vedlejší podnikatelské činnosti. Například u poplatníků, jejichž příjmy z hlavní nepodnikatelské činnosti plynou převážně z členských příspěvků a dosahují řádově desítek tisíc korun ročně, by bylo kritérium dle předchozí věty v podstatě neaplikovatelné, přestože zisk z vedlejší podnikatelské činnosti je výhradně využíván pro její nepodnikatelskou činnost. Z tohoto důvodu bylo pro posu-

zení „drobnosti“ zvoleno jak kritérium absolutní částky, tak i kritérium poměru.

Při nastavení kritéria absolutní částky ve výši 175 000 Kč vycházela Finanční správa z následujícího výpočtu. Základem pro její stanovení byla částka 70 000 Kč, která vychází z rozhodné částky (daňového základu) zakládající účast na důchodovém pojištění osoby samostatně výdělečně činné, která vykonávala vedlejší činnost (zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů). Vlastní výše kritéria, tj. absolutní částka, pak byla dopočítána tak, že rozhodná částka (2,4násobek průměrné mzdy, zaokrouhleno na 70 000 Kč) tvoří základ daně z příjmů (175 000 Kč), ke kterému byly uplatněny výdaje ve výši 60% (105 000 Kč) viz § 7 odst. 7 zákona č. 586/1992 Sb., zákon o daních z příjmů (jedná se o nejčastěji uplatňované výdaje fyzické osoby z živnostenského podnikání). **Parametr absolutní částky byl zvolen tak, aby korespondoval s jiným, v právní praxi již užívaným parametrem pro stanovení hranice zakládající zákonnou povinnost podnikajících osob ve vztahu k dosažení určité výše příjmů.**

Kritérium poměru mezi příjmy z hlavní činnosti a vedlejší činnosti bude zpravidla využíváno většími veřejně prospěšnými poplatníky, kteří nemohou aplikovat kritérium absolutní částky, nicméně jejichž posláním je přispívat v souladu se zakladatelským právním jednáním vlastní činností k dosahování obecného blaha (např. péče o důchodce, handicapované občany, děti). Finanční správa pro účely tohoto kritéria vycházela z analýzy poskytnuté Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR, které jí poskytlo data poplatníků poskytujících sociální služby, a tyto údaje byly využity ke stanovení procentuální částky celkových příjmů a příjmů z vedlejší podnikatelské činnosti tak, aby povinností evidence nebyli zatíženi veřejně prospěšní poplatníci, kteří tyto služby poskytují. Tržby příspěvkových organizací, které jsou z evidence vyloučeny dle § 12 odst. 1 ZoET, nebyly pro účely stanovení tohoto kritéria zohledněny.

Závěrem nejčastější otázky a odpovědi ve stručnosti:

Jaké povinnosti budou mít obce podle zákona o evidenci tržeb?

Jak už bylo uvedeno v článku, územní samosprávné celky, tedy obce a kraje jakožto právnické osoby nadané zvláštním veřej-

noprávním statutem, mají, co se týče práv a povinností, které ukládá zákon o evidenci tržeb, zvláštní postavení. V podmínkách veřejného práva je obtížné představitelné, aby takovéto subjekty svým působením směřovaly k obcházení zákonem uloženého režimu daňových povinností, proto je právní úprava tohoto zákona koncipována tak, že příjmy z činnosti obcí jsou z evidence tržeb vyloučeny, a to bez ohledu na jejich charakter (tedy bez ohledu na to, zda pochází z podnikatelské či nepodnikatelské činnosti). Toto pravidlo se uplatní i ve vztahu k tržbám, které **jménem obce** vybírá jiný poplatník, ať již se jedná o činnost poplatníka vykonávanou na bázi smluvního ujednání nebo na základě zákonného zmocnění. **Je třeba upozornit na to, že pro účely evidence tržeb se za tržby obce nepovažují tržby obchodních společností, které byly sice zřízeny územním samosprávným celkem, avšak vystupují nezávisle na tomto územním samosprávném celku.**

Bude se týkat EET obchodu či pohostinství, které provozuje obec na základě živnostenského listu a zaměstnává zde svého zaměstnance?

Tržby územního samosprávného celku nejsou podle zákona o evidenci tržeb evidovanou tržbou. Vyloučení z evidence tržeb se vztahuje na veškeré činnosti obce, tedy i na provoz obchodu či na poskytování stravovacích služeb, ke kterému má obec živnostenské oprávnění. Prováděl-li obec tuto činnost prostřednictvím svých zaměstnanců, jedná se z pohledu zákona o evidenci tržeb stále o činnost obce.

Další konkrétní dotazy a odpovědi najdete na webu Svazu v rubrice Oblasti činnosti → Financování obcí.

Jak jsme uvedli na začátku tohoto článku, není jeho ambicí popsat všechny zákoutí a složitosti ZoET, ale naopak srozumitelně a v příkladech vysvětlit ty jeho části, které by čtenáře tohoto časopisu mohly zajímat. Kolektiv autorů doufá, že čtenářům odpověděl alespoň na některé otázky, které je potřeba v souvislosti s touto problematikou řešit a přeje všem čtenářům hladké zvládnutí evidence tržeb v jejich neziskové, podnikatelské či obchodní praxi.

Ing. Jiří Fojtík

ředitel sekce metodiky a výkonu daní

Mgr. Kateřina Ptáková

vedoucí odd. závislé činnosti a evidence tržeb

Generální finanční ředitelství

Se zdravým rozumem a otevřeným srdcem

Nová předsedkyně Jana Vildumetzová: Asociace krajů by měla být povinným připomínkovým místem

Janu Vildumetzovou zřejmě není třeba představovat. Mnozí si ji z těchto stránek pamatují jako starostku města Horní Slavkov, členku Předsednictva a výkonnou ředitelku Svazu měst a obcí nebo náměstkyni ministra vnitra pro řízení sekce veřejné správy. Loni jsme ji na krajských setkáních představovali jako „naši paní náměstkyni“. Ministerstvo vnitra má totiž ve vztahu k veřejné správě v rámci všech resortů koordinační roli. Dnes je hejtmanka Karlovarského kraje v nové roli: předsedkyně Rady Asociace krajů. Zvolili si ji hejtmáni samotní, Jana Vildumetzová k nové práci říká: „*Volbu beru jako ocenění svých zkušeností. Nestojím o funkce a nelpím na nich. Pravdou však je, že se často hledá někdo, kdo vše domluví, zorganizuje a prosadí, jednoduše to odpracuje, a já to tak prostě mám. Nevadí mi pracovat od rána do večera. Řídím se přitom životním krédem, že se nikdy nesmím zapomenout na tři slova: děkuji, prosím a omlouvám se.*“

O co budete usilovat jako předsedkyně Rady Asociace krajů?

Mou snahou bude organizaci po vzoru Svazu profesionalizovat a zajistit, že bude respektovaným odborným partnerem státní správy a parlamentu. Hejtmáni by měli táhnout za jeden provaz bez ohledu na to, který kraj je nejmenší a který největší, jestli jde o region chudý nebo bohatý. Fungování organizace by mělo být apolitické.

To se jednoduše říká, ale hůř dělá. Jaké jsou Vaše konkrétní plány?

Asociace krajů by na svém lednovém zasedání měla představit své budoucí směřování a konkrétní cíle a úkoly, kterými se budou jednotliví hejtmáni zabývat. Chci, abychom si práci rozdělili, aby každý hejtmán měl na starosti nějakou oblast a nikdo nestál opodál. Ráda bych také dosáhla toho, aby Asociace krajů byla povinným připomínkovým místem k zákonům tak, jak je třeba Svaz. Dosud tomu tak není, připomínkovými místy jsou jen jednotlivé kraje, a to bych chtěla změnit. Při projednávání legislativy musí mít kraje možnost mluvit jedním hlasem.

Při tvorbě zákonů ale, ať chceme nebo ne, hraje roli politická příslušnost. Vy však mluvíte o apolitičnosti Asociace krajů. Co si pod tím máme představit?

Asociace by měla hájit společné zájmy všech krajů a jejich občanů. Myslím, že pokud se například vydá prohlášení, že by měl být odvolán ministr dopravy, jde o politický krok, který podle mého názoru Asociaci nepřísluší. Asociace má říkat, co se krajům nelíbí, jak dopadnou vládní návrhy

na samosprávy a život běžných lidí a jak by se to mělo dělat jinak a lépe. Má věcně argumentovat, ne požadovat personální změny politiků. Politikaření nehodlám trpět. I když vím, že to nebude jednoduché.

V čem jiném vidíte obtížnost Vaší pozice? A – abychom nebyli jen skeptičtí – v čem je pro Vás výzvou?

Výzvou může být, že jsem první žena ve vedení Asociace. Nechci generalizovat, ale muži si většinou berou slovo hlasitěji a trvají si na svém intenzivněji. I to může být důvod, proč je žen v politice tak málo. Kolegům hejtmánům jsem na jednání, což berte, prosím, s nadhledem a úsměvem, říkala, že se na ženy nekřičí... A jsem moc ráda, že jsou všichni vstřícní gentlemani a jsme schopni se klidně a věcně bavit u jednoho stolu. Výzvou je pro mě i ono, řekněme, uhlazování hran. A samozřejmě také fakt, že v této práci mohu zúročit všechny své dosavadní zkušenosti. A protože jsem z Karlových Varů, budu moc ráda, když se mi podaří v dobrém zviditelnit a lépe prosadit i náš Karlovarský kraj. Nikoliv však na úkor Asociace, ale samozřejmě ku jejímu prospěchu.

Co dnes vnímáte jako nejpálčivější otázku krajů?

Aktuálně řešíme veřejnou autobusovou dopravu. Potřebujeme zvýšit platy řidičů, které jsou opravdu mizerné. Podle nařízení vlády by se od ledna platy řidičů veřejných linkových autobusů měly zásadně zvýšit i o více než dvacet procent. Nikdo ale neřekl, kde se peníze vezmou. Některé kraje přitom už loni uzavřely smlouvy na poskytování dopravních služeb v roce 2017.

Mají snad obcházet zákon o veřejných zakázkách? Musí se to řešit a musí se to řešit co nejrychleji, jsem připravena obrátit se i na premiéra Bohuslava Sobotku. Kraje také potřebují finanční prostředky na navýšení mezd pracovníků ve zdravotnických zařízeních, která zřizují. Zde by mělo jít o desetiprocentní nárůst a kraje chtějí mít jistotu, že na to prostřednictvím úhradové vyhlášky získají peníze.

Za minulého předsedy Asociace krajů Michala Haška byla spolupráce se Svazem měst a obcí na velmi vysoké úrovni. Předseda Svazu František Lukl ji označil dokonce za historicky nejlepší. Jak to bude za Vás?

Co chcete slyšet? Ještě lepší? (smích) Samozřejmě, že chci a budu usilovat o to, aby dobře nastavená spolupráce pokračovala, my ze samosprávy musíme držet při sobě. A já skutečně nezapomínám na to, odkud jsem vzešla. Práce ve Svazu, kde je spousta lidí, kteří dělají skvěle svoji práci, byla pro mě velkou zkušeností přínosnou jak profesionálně, tak lidsky. Chci, aby kraje, města a obce spolupracovaly co nejlépe, umím si představit třeba společné akce pro hejtmány a starosty. Budu usilovat o to, aby se nám společně dařilo hájit zájmy samospráv a jejich občanů, abychom si vzájemně předávali to dobré, inspirovali se a posouvali dopředu. Se zdravým rozumem, jak říká „Váš“ František Lukl. Můj malý dodatek k jeho slovům zní: „A otevřeným srdcem.“

za odpovědi děkuje Štěpánka Filipová

Církev a samospráva: Podpořme varhany pro svatovítskou katedrálu

Semknout se a podpořit národní kulturní symbol – nové varhany pro svatovítskou katedrálu. To je zjednodušeně řečeno obsahem společného dopisu pražského arcibiskupa, metropolity a primase českého Dominika kardinála Duka a předsedy Svazu Františka Lukla. Podepsali ho v předvánočním čase na pražském arcibiskupství a je určen vám, starostům a starostkám. V dopise prosí o podporu měst a obcí, aby symbolickou jednou korunou za každého svého občana na nové varhany přispěli. Dominik Duka při podpisu řekl: „*Upřímně děkuji za podporu samospráv i všech lidí. Občanům měst a obcí a všem, které nosíte ve svém srdci, v modlitbě vyprošuji Boží požehnání nejen v období Vánoc. Mým velkým přáním je, aby nový a silný hlas svatovítské katedrály doprovázel významné události našeho národa. Každého, kdo poslouchá jejich hudbu, varhany učí pokoře. Vedou k umění naslouchat, cvičí ve schopnosti sladit krok s druhými a rozvíjí slavné hudební tradice našeho národa.*“ Předseda Svazu František Lukl považuje pořízení nových varhan pro katedrálu sv. Víta za velký přínos pro širokou veřejnost. Kdyby podpora byla dostatečná, nový hlas by katedrála mohla mít nejspíše v roce 2019. Osobně ji vnímá jako jeden z národních symbolů, na který všichni můžeme být právem hrdí. Vše se ale neodehrává pouze v Praze, proto František Lukl při jednání ocenil, že se Dominik Duka chystá v brzké době navštívit jižní Moravu.

Připomeňme si, že základní kámen katedrály sv. Víta položil římský císař a český král Karel IV. Dostavěna byla v roce 1929. Jde o dílo Matyáše z Arrasu a Petra Parléře, které bylo po řadu desetiletí nejvýznamnější stavbou na území České koruny.

V Praze dne 14. prosince 2016

Vážené paní starostky, vážení páni starostové,

dovoluji nám, abychom Vás společně oba srdečně pozdravili a obrátili se na Vás s prosbou.

V dějinách naší země bylo několik okamžiků, kdy se celý národ semkl a uskutečnil velkou ideu a velké dílo. Vzpomeňme například stavby Národního divadla, kterou jsme projevili svou velikost a sílu v době národního obrození, dosažení vzniku samostatné Československé republiky nebo zbudování svatovítské katedrály, ikony této naší svobodné země, jejíž základní kámen položil římský císař a český král Karel IV. Katedrála byla sice v roce 1929 dostavěna, avšak do dnešních dnů této nejvýznamnější sakrální stavbě naší země schází dostatečně silný hlas - varhany, které by doprovázely pro náš národ významné a historické okamžiky. Teprve s nimi budeme moci hrdě říci, že se nám společnými silami podařilo dokončit dílo našich předků.

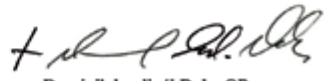
Prosíme Vás proto, zvažme i my své možnosti, ukažme svou jednotu a svornost, přispějme symbolickou jednou korunou za každého občana našich měst a obcí a dejme katedrále nový, silný a krásný hlas. Kultura národa se totiž pozná podle toho, jak podporuje své kulturní symboly a napříč regiony zajišťuje viditelné národní odkazy i budoucím generacím. Hlavní město Praha tak již učinilo a přispělo na pořízení nových varhan miliónem korun.

Za Vaši finanční pomoc Vám budeme vděční nejen my, ale i další generace Čechů, Moravanů a Slezanů, kteří budou ve své katedrále v následujících stoletích užívat a obdivovat naše dílo. Jména všech přispívajících měst a obcí budou pro vždy budoucí zaznamenána v knize donátorů a Vás, paní starostky a páni starostové, si následně dovolíme pozvat na slavnostní setkání v katedrále, které bude završeno poděkováním v reprezentačních prostorách Arcibiskupství pražského.

Více informací o celém projektu i kontakty na zodpovědné osoby je možné získat na www.svatovitskevarhany.com.

Upřímně Vám oba děkujeme za Vaši podporu a já, Dominik kardinál Duka OP, Vám, občanům Vašich měst a obcí, všem, které nosíte ve svém srdci, v modlitbě vyprošuji Boží požehnání.

Mgr. František Lukl, MPA
předseda Svazu měst a obcí ČR, starosta Kyjova

Dominik kardinál Duka OP
arcibiskup pražský, metropolita a primas český

Svaz měst a obcí České republiky
5. května 1640/65
140 00 Praha 4
e-mail: smocr@smocr.cz
web: www.smocr.cz

Arcibiskupství pražské
Hradčanské náměstí 56/16
119 02 Praha 1
e-mail: sekretar.duka@apha.cz
web: www.apha.cz

Odpovědnost za škodu při úrazu na zasněženém chodníku

Zejména v zimním období nejsou výjimkou situace, kdy se občan zraní při chůzi po chodníku, který je zasněžen nebo pokryt ledovkou, přičemž následně občan vymáhá vzniklou škodu po vlastníkově chodníku, zpravidla obci. V nedávné době se jeden z takových sporů dostal až k Ústavnímu soudu.

Rekapitulace celého sporu

Na soud se obrátil občan, který utrpěl v důsledku pádu na zasněženém chodníku ve vlastnictví hl. m. Prahy zlomeninu kotníku. Obvodní soud pro Prahu 1 městu uložil zaplatit žalobci částku ve výši přes 120 tis. Kč z titulu náhrady škody. Na základě odvolání hl. m. Prahy byl rozsudek obvodního soudu rozsudkem Městského soudu v Praze změněn tak, že se žaloba o zaplacení náhrady škody zamítá. Městský soud ve svém rozhodnutí uvedl, že v daném případě předně nešlo o závadu ve schůdnosti chodníku ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích („Závadou ve schůdnosti pro účely tohoto zákona se rozumí taková změna ve schůdnosti pozemní komunikace, kterou nemůže chodec předvídat při pohybu přizpůsobeném stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu a povětrnostním situacím a jejich důsledkům.“). Odvolací soud dospěl k závěru, že stav celého chodníku odpovídal povětrnostní situaci, a není proto možné dovodit objektivní odpovědnost města podle ustanovení § 27 zákona o pozemních komunikacích („Vlastník místní komunikace nebo chodníku je povinen nahradit škody, jejichž příčinou byla závada ve schůdnosti chodníku, místní komunikace nebo průjezdního úseku silnice, pokud neprokáže, že nebylo v mezích jeho možností tuto závadu odstranit, u závady způsobené povětrnostními situacemi a jejich důsledky takovou závadu zmírnit, ani na ni předepsaným způsobem upozornit.“). Podle městského soudu nedošlo ani k porušení povinnosti tzv. generální prevence ve smyslu ustanovení § 415 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ani pravidel pro zimní ošetřování chodníků, obsažených v nařízení hlavního města Prahy, o schůdnosti místních komunikací.

Lze shrnout, že odvolací soud žalobu zamítl, neboť stav chodníku dle jeho názoru odpovídal povětrnostní situaci, a není proto možné dovodit objektivní odpovědnost města, neboť nedošlo ani k porušení povinnosti tzv. generální prevence, ani pravidel pro zimní ošetřování chodníků.

Žalobce se následně obrátil na Nejvyšší soud a namítal, že ani v případě calamitního stavu se město nemůže zprostit své prevenční povinnosti pouhým konstatováním, že se jednalo o calamitní stav. Žalobce dále tvrdil, že bylo povinností města prokázat, že učinilo vše, co bylo v jeho silách, aby škodě zabránilo, tedy případně i chodce varovalo s tím, že chodníky nebudou s ohledem na calamitní stav řádně uklizeny. Nejvyšší soud dovolání odmítl s tím, že dovolání není přípustné, neboť nejsou splněny podmínky přípustnosti dovolání uvedené v občanském soudním řádu. Nejvyšší soud se tedy otázkou odpovědnosti za škodu za úraz na zasněženém chodníku vůbec nezabýval.

Žalobce (stěžovatel) se v dané věci obrátil na Ústavní soud. V ústavní stížnosti stěžovatel namítal, že městský soud jako odvolací soud v jeho případě zatížil řízení vadou, kdy jeho právní závěry jsou v extrémním nesouladu se skutkovými zjištěními. Tento rozpor spatřoval stěžovatel zejména v tom, že odvolací soud založil své rozhodnutí na tom, že odpovědnost hl. m. Prahy za škodu, jež stěžovateli vznikla, není dána, neboť město provedlo údržbu chodníku v limitech daných jeho nařízením, aniž by bylo ve věci zjištěno, kdy a zda vůbec byla zimní údržba provedena. Navíc ve věci stěžovatele nebylo zjišťováno, zda je uvedený podzákoný právní předpis v souladu se zákonem či jinými podzákonými předpisy. Stěžovatel dále namítal, že městský soud dospěl ke zcela opačným závěrům při hodnocení důkazů ohledně provedení údržby, než obvodní soud, aniž by však důkazy zopakoval. Odvolací soud proto nebyl podle stěžovatele oprávněn tyto důkazy hodnotit, a tedy ani na jejich základě usoudit na zcela opačný skutkový stav, než jak učinil obvodní soud.

Stěžovatel dále soudům nižších stupňů vytýkal nesprávné právní posouzení otázky zproštění se prevenční povinnosti, resp. odpovědnosti za škodu. Stěžovatel je přesvědčen, že i v případě calamitního stavu se hl. m. Praha jako vlastník chodníku **nemůže zprostit své prevenční povinnosti**

pouhým konstatováním, že se jednalo o calamitní stav.

Pokud jde o napadené usnesení Nejvyššího soudu, stěžovatel namítal, že dovolací soud se právním hodnocením věci nezabýval, když ve svém stručném odůvodnění dle mínění stěžovatele nesprávně uvedl, že námítky stěžovatele postrádají charakter právní otázky a k judikatuře Ústavního soudu, na níž stěžovatel ve svém dovolání odkazoval, se Nejvyšší soud nevyjádřil.

Ústavní soud dospěl k závěru, že ústavní stížnost stěžovatele je částečně důvodná, a proto jí částečně vyhověl a zrušil usnesení Nejvyššího soudu. Ústavní soud svůj závěr odůvodnil tím, že rozhodnutím Nejvyššího soudu bylo porušeno základní právo stěžovatele na spravedlivý proces, a to konkrétně při posuzování přípustnosti dovolání. Celý spor se tak vrací zpět k posouzení Nejvyššímu soudu.

Závěr

Dle ustálené judikatury jsou ustanovení zákona o pozemních komunikacích, která upravují odpovědnost vlastníka komunikace za škodu, ve vztahu k ustanovením občanského zákoníku upravujících odpovědnost za škodu obecně ustanoveními speciálními. To však neznamená, že by tím, že není dána objektivní odpovědnost obce za škodu způsobenou závadou ve schůdnosti chodníku dle zákona o pozemních komunikacích, byla automaticky vyloučena případná obecná odpovědnost dle občanského zákoníku.

Lze tedy shrnout, že i v případech, kdy není dána odpovědnost vlastníka komunikace za škodu dle zákona o pozemních komunikacích, může být dána odpovědnost za škodu dle občanského zákoníku, a to zpravidla na základě ustanovení o obecné povinnosti předcházet škodám.

K dané problematice je třeba dodat, že již dříve Nejvyšší soud judikoval, že porušení prevenční povinnosti obce **spočívá nejen v nedostatečné zimní údržbě komunikace, ale i v chybějícím upozornění chodců na nevyhovující stav chodníku**. Proto zejména nyní v zimním období by měly obce dbát na to, aby dostály svým povinnostem rovněž v tomto směru.

Mgr. Bc. Marie Čeperová
advokátní koncipientka
KVB advokátní kancelář, s. r. o.

Akce (nejen) Svazu měst a obcí ČR v roce 2017

LEDEN	ÚNOR	BŘEZEN	DUBEN	KVĚTEN	ČERVEN
10. ledna 2017 10:00–12:30 Předsednictvo Komory obcí Praha, kancelář SMO ČR	Krajská setkání 2017 postupně všechny kraje	Krajská setkání 2017 postupně všechny kraje	Krajská setkání 2017 postupně všechny kraje	18.–19. května 2017 XV. sněm SMO ČR Plzeň, Congress Centre Parkhotel Pilsen	1. června 2017 9:00–17:00 Tematické setkání zaměstnanců CSS Jižní Morava, místo bude upřesněno
12. ledna 2017 10:00–12:30 Komise pro informatiku Praha, kancelář SMO ČR	2. února 2017 10:00–13:00 Sociálně-zdravotní komise Praha, kancelář SMO ČR	2. března 2017 Konference „Efektivní veřejná správa v obcích a městech“ (pod záštitou SMO ČR) Praha, Staré purkrabství na Vyšehradě	1.–2. dubna 2017 8. veletrh cyklistiky FOR BIKES (pod záštitou SMO ČR) Praha, PVA Letňany	23.–25. května 2017 20. mezinárodní vodohospodářská výstava VODOVODY-KANALIZACE (pod záštitou SMO ČR) Praha, PVA Letňany	15. června 2017 9:00–17:00 Tematické setkání zaměstnanců CSS Olomouc, BEA Centrum
12. ledna 2017 13:00–15:00 Školská komise Praha, kancelář SMO ČR	9.–10. února 2017 Komora statutárních měst Kyjov	16.–17. března 2017 Předsednictvo Komory obcí místo bude upřesněno	3. dubna 2017 Zlatý erb (pod záštitou SMO ČR) Hradec Králové, KC Aldis	25. května 2017 10:00–13:00 Sociálně-zdravotní komise Praha, kancelář SMO ČR	15.–16. června 2017 Předsednictvo Komory obcí Velký Osek
19. ledna 2017 Zelená informacím (pod záštitou SMO ČR) Praha, Informační centrum OSN	9.–11. února 2017 5. veletrh FOR PASIV a 2. veletrh CESTY DŘEVA (pod záštitou SMO ČR) Praha, PVA Letňany	23. března 2017 Dřevěná stavba roku 2017 (pod záštitou SMO ČR) Křtiny	4. dubna 2017 09:30–12:00 Kontrolní výbor Praha, kancelář SMO ČR	30. května 2017 ZUŠ Open – celonárodní happening ZUŠ ve veřejném prostoru (pod záštitou SMO ČR) celá ČR	20. června 2017 09:30–12:00 Kontrolní výbor Praha, kancelář SMO ČR
19.–20. ledna 2017 Právní konference Brno, BVV	16. února 2017 10:00–13:00 Finanční komise Praha, kancelář SMO ČR	23.–26. března 2017 24. ročník veletrhů pro bydlení, zahrady a design FOR HABITAT (pod záštitou SMO ČR) Praha, PVA Letňany	6. dubna 2017 15:00–17:00 Předsednictvo Komory měst Praha, kancelář Svazu	22. června 2017 9:00–17:00 Tematické setkání zaměstnanců CSS Pacov	22. června 2017 15:00–17:00 Předsednictvo Komory měst Praha, kancelář SMO ČR
20. ledna 2017 11:00–12:30 Předsednictvo SMO ČR Brno, BVV	23. února 2017 Konference „Větrání budov – kvalita vnitřního prostředí“ (pod záštitou SMO ČR) Praha, Nadace ABF	31. března 2017 8. veletrh cyklistiky FOR BIKES (pod záštitou SMO ČR) Praha, PVA Letňany	7. dubna 2017 10:00–12:30 Předsednictvo SMO ČR Praha, kancelář SMO ČR	22. června 2017 10:00–12:30 Předsednictvo SMO ČR Praha, kancelář SMO ČR	27. června 2017 9:00–17:00 Tematické setkání zaměstnanců CSS Praha, SOU Gastronomie a podnikání
25. ledna 2017 10:00–13:00 PS obcí III. typu Praha, kancelář SMO ČR	23. a 24. února 2017 Bezpečnostní komise Skalka u Kyjova		20. dubna 2017 15:00–17:00 Komora obcí, Komora měst Praha		
31. ledna 2017 10:00–13:00 Dopravní komise Praha, kancelář SMO ČR			21. dubna 2017 9:00–12:00 Rada SMO ČR Praha		
			24.–26. dubna 2017 24. veletrh REKLAMA POLYGRAF a 1. veletrh OBALY (pod záštitou SMO ČR) Praha, PVA Letňany		
			25.–26. dubna 2017 Dry teplárenství a energetiky 2017 (pod záštitou SMO ČR) Praha		

Celostátní finanční konference, 2016

Předsednictvo Svazu, 2016

Krajské setkání v Ústí nad Labem, 2016

ZÁŘÍ

14.–15. září 2017
**Předsednictvo
Komory obcí**
Úslíné

19. září 2017 09:30–12:00
Kontrolní výbor
Praha, kancelář SMO ČR

19.–23. září 2017
**28. stavební veletrh FOR
ARCH včetně vyhlášení
výsledků soutěže
Architekt obcí**
(pod záštitou SMO ČR)
Praha, PVA Letňany

21. září 2017 15:00–17:00
**Předsednictvo
Komory měst**
Praha, kancelář Svazu

22. září 2017 10:00–12:30
Předsednictvo SMO ČR
Praha, kancelář SMO ČR

ŘÍJEN

podzim 2017
11. DEN SIGMAKINGU
(pod záštitou SMO ČR)
Brno, Fait Gallery

17. října 2017 10:00–13:00
Sociálně-zdravotní komise
Praha, kancelář SMO ČR

18.–20. října 2017
**Prezentace místní
samosprávy ČR v rámci
33. plenárního zasedání
CLRAE**
Štrasburk (Francie)

19. října 2017 15:00–17:00
**Předsednictvo
Komory měst**
Praha, kancelář Svazu

20. října 2017 10:00–12:30
Předsednictvo SMO ČR
Praha, kancelář SMO ČR

LISTOPAD

1. listopadu 2017 15:00–17:00
Komora obcí
Praha, Clarion Congress
Hotel Prague

2. listopadu 2017 17:30–18:30
Komora měst
Praha, Clarion Congress
Hotel Prague

2.–3. listopadu 2017
**XX. celostátní finanční
konference**
Praha, Clarion Congress
Hotel Prague

3. listopadu 2017
Rada SMO ČR
Praha, Clarion Congress
Hotel Prague

21. listopadu 2017 09:30–12:00
Kontrolní výbor
Praha, kancelář SMO ČR

PROSINEC

7. prosince 2017 15:00–17:00
**Předsednictvo
Komory měst**
Praha, kancelář SMO ČR

8. prosince 2017 10:00–12:30
Předsednictvo SMO ČR
Praha, kancelář SMO ČR

Pozn.:
Termíny akcí se mohou měnit,
data konání Krajských setkání
budou upřesněna.

Více informací na
www.smocr.cz

Novým ministrem pro lidská práva je Jan Chvojka.

Zeptali jsme se...

Jan Chvojka se narodil v roce 1980 v Hlinsku. Absolvoval magisterské studium práv na Masarykově univerzitě v Brně. Své vzdělání si posléze rozšířil postgraduálním studiem práv na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, kde získal titul JUDr. Je předsedou KVV ČSSD Pardubického kraje.

Před vstupem do Sněmovny pracoval jako právník v Odboru strategického rozvoje kraje a evropských fondů Krajského úřadu Pardubického kraje. Od roku 2010 je poslancem PSP ČR za ČSSD, do nástupu do funkce ministra byl místopředsedou poslaneckého klubu.

V aktuálním volebním období byl až do nástupu do funkce ministra mimo jiné místopředsedou Mandátového a imunitního výboru a členem výborů Ústavně právního a Volebního. V roce 2016 byl v krajských volbách zvolen do zastupitelstva Pardubického kraje.

Jaké jsou Vaše hlavní záměry ve funkci ministra pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu?

Mojí hlavní prioritou je dobře fungující právní stát. Proto se chci především zaměřit na zvyšování kvality legislativy, na což můžu z pozice předsedy LRV velmi dobře dohlížet. Budu důsledně dbát na nezávislost rady. V oblasti lidských práv zastávám názor, že lidská práva jsou pro všechny bez rozdílu. Nebudu proto ministrem jen pro některé menšiny. Je zde řada dalších, kteří si zaslouží pozornost a pomoc, jako například zdravotně a mentálně postižení nebo osamělí senioři. Chci se také pokusit změnit způsob, jakým veřejnost činnost mého úřadu vnímá. Proto chci také navázat na osobní i pracovní úroveň vřelejší vztahy se zástupci samosprávy a samozřejmě také se SMO ČR. Velmi si vážím předsedy Lukla a jsem rád, že jsme se mohli krátce po mém nástupu do funkce setkat a diskutovat o problémech, které trápí komunální politiky.

Řídíte také Legislativní radu vlády. Ze samospráv často zaznívá, že tato doba je ve znamení „legislativní smršti“, zákony se stále mění, přibývají nové, novela stírá novelu... Budete s tím něco dělat?

Na jednu stranu je jasné, že legislativa musí reagovat na změny ve společnosti. Jsem rád, že se třeba konečně podařilo schválit legislativu, která umožňuje přísné postihování tzv. šmejdu, kteří okrádali seniory napříč republikou. Na druhou stranu rozumím kritice ze strany starostů, že se legislativa pořád mění a jim to komplikuje práci. Za řadou novel změn sice stojí potřeba adaptovat se na evropské směrnice a nařízení, v některých případech se ale jedná o práci našich úředníků. Jako ministr pro legislativu už do konce volebního období nemám šanci udělat zásadní změny, protože plán legislativy na příští rok už byl hotový před mým nástupem. Chci proto alespoň zpřísnit dohled nad legislativ-

ním procesem a připravit návrh pravidel pro lobbying.

Váš předchůdce velmi prosazoval rozšíření pravomocí NKÚ, i když města a obce upozorňovaly na duplicitu, často dokonce multiplicitu, kontrol, dále též na nepřipustný zásah do samosprávy, pokud by NKÚ mohlo kontrolovat účelnost a hospodárnost. Jak se na danou oblast díváte vy? Má kontrol přibývat, i když v nich jednoznačně není systém a pořádek?

Také mám zkušenost z komunální politiky a naprosto chápu, že starostům vadí nekoordinované a nesystémové kontroly ze strany státu. V této situaci nepovažují za správné přicházet s další kontrolou, aniž by došlo k redukci těch stávajících. To se týká i rozšíření pravomocí NKÚ, které na jaře neprošlo Senátem právě kvůli nesouhlasu s duplicitními kontrolami. Senát požádal vládu o zpracování legislativních návrhů, které duplicitu omezí. V tom vidím velké manko ministra financí Babiše, jehož resort je za přípravu této legislativy zodpovědný. Čas plyne rychle a příslušné legislativní návrhy pořád nejsou předloženy.

S předchozími dotazy také souvisí často nahodilé změny Ústavy a nedostatečná úprava oblastí samosprávy. Máte v tomto směru nějaké plány?

Vím, že obce a města trápí, že na ně stát přenáší řadu povinností, aniž by adekvátně řešil jejich financování. Hovořil jsem o tom krátce po nástupu do funkce s předsedou Luklem, který přišel se zajímavou myšlenkou, že limity pro úkolování obcí státem by měly být zakotveny už v Ústavě. Je pravda, že Ústava je, co se týká úpravy samosprávy, poměrně skoupá. Chci se na tento problém podívat blíže s odborníky u kulatých stolů, které pořádám k příležitosti 25. výročí přijetí Ústavy. První kulatý stůl už proběhl v polovině prosince a byla to velmi podnětná debata.

Připravovaný nový zákon o sociálním bydlení má zpoždění a hlavně: stále má mnoho nevyjasněných částí, na které samosprávy od začátku, tedy doby, kdy vznikla koncepce sociálního bydlení, upozorňují. Složitý je přitom navrhovaný přístup celé veřejné správy k sociálnímu bydlení jako takovému, nemotivuje lidi v obtížné situaci, aby s ní sami něco dělali, pouze konzervuje současný stav. Nedořešené je také financování dané oblasti. Co chcete v dané věci podniknout Vy?

Zákon o sociálním bydlení sice připravuje MPSV, premiér mi však dal za úkol podílet se na jeho dokončení. Vím, že je nutné o návrhu jednat se zástupci obcí, protože bez obcí nemůže zákon fungovat. Je fakt, že řada starostů má námitky proti tomu, jak byl prvotní návrh zákona koncipován. Myslím, že určitým kompromisem by mohlo být posílení principu dobrovolnosti. Každá obec by se mohla rozhodnout, zda chce do systému vstoupit.

Vláda, ve které jste ministrem, má jako jeden z hlavních cílů boj proti korupci, Vy sám předsedáte Radě vlády pro koordinaci boje s korupcí. Jaké jsou vaše plány v této oblasti?

Chci připravit věcný záměr zákona o lobbingu. Není v mých silách do voleb zpracovat paragrafové znění. Vztahy mezi lobbyisty a veřejnými činiteli by měly podléhat veřejné kontrole.

Ještě nedávno jste byl zastupitel Chrudimi, nadále působil v zastupitelstvu kraje. Je výhodou pro Vaši současnou pozici znalost komunální sféry? Jaký je rozdíl v práci pro stát a v práci pro samosprávy?

Myslím, že v komunální sféře jsou politici

mnohem blíží občanům. Z toho také možná plyne vyšší důvěra veřejnosti, kterou starostové a obecní zastupitelé mají. Komunální politici mají také přímější zkušenost s praktickými dopady nové legislativy. Proto po-

važují za důležité, aby se lidé se zkušeností s vedením radnice nebo práce v krajském zastupitelstvu také angažovali v politice na celostátní úrovni. A doufám, že na kandidátkách do blížících se sněmovních voleb

uvidíme hodně starostů. Právě jejich zkušeností a nasazení mohou okysličit českou politiku.

za odpovědi děkuje Štěpánka Filipová

Cenotvorba je v ČR až na výjimky v rukou měst a obcí

Dopad změn legislativy na ceny vodného a stočného bylo také jedním z témat Celostátní finanční konference, která se konala 10. a 11. listopadu 2016 v Praze. Prezentaci Ondřeje Beneše, člena představenstva SOVAK, poslouchali přítomní v sále velmi pozorně. Shrnutí podstaty problému přinášíme tedy i v našem zpravodaji.

Výroba a distribuce pitné vody, jakož i odvádění a čištění odpadních vod je spojeno s řadou nákladů, které provozovatelé vodohospodářské infrastruktury promítají do konečných cen pro vodné a stočné. V případě samoprovozu města a obce cenu stanovují samostatně. V případě, kdy provoz na majetku měst a obcí či jimi vlastněných majetkových společností zajišťuje určený provozovatel, cenu pouze navrhuje a vlastní schválení ceny vč. přiměřeného zisku zůstává na obcích a městech, respektive jimi vlastněných správcovských společnostech.

Výjimku tvoří soukromí vlastníci vodovodů a kanalizací, kterých je ale v ČR úplné minimum – ti potom cenu v rámci regulačního rámce pouze vydávají, přesto musí respektovat principy uváděné dále.

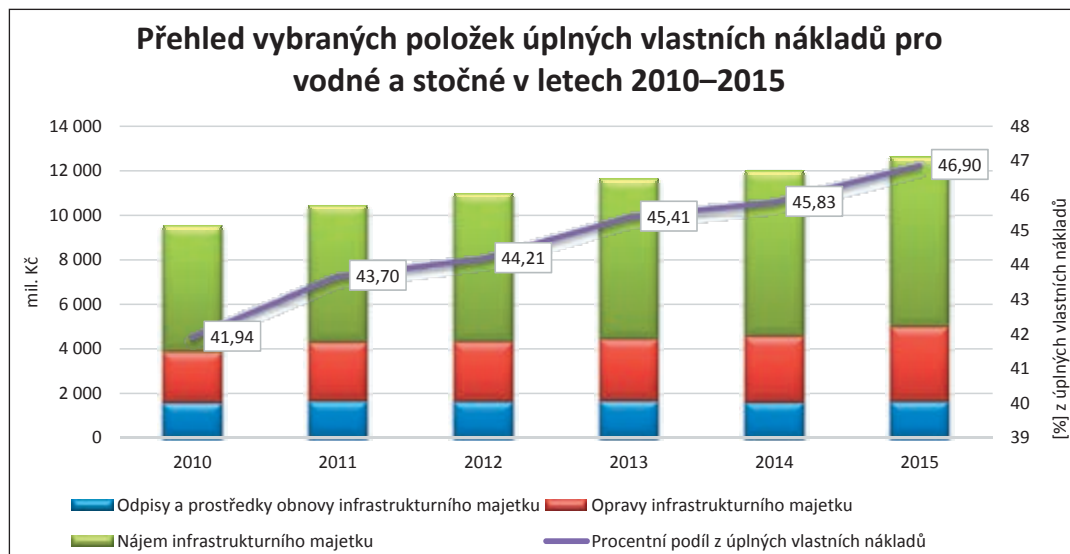
Výpočet ceny pro vodné a stočné se v ČR řídí zákonem č. 526/1990 Sb., o cenách, a vyhláškou č. 450/2009 Sb., kterou se provádí zákon o cenách. Vzhledem k charakteru poskytovaných služeb jsou dodávky pitné vody a odvádění odpadních vod v ČR zařazeny na seznam s regulovanými cenami. Cenovým regulačním orgánem v oblasti vodního hospodářství je Ministerstvo financí, které zvolilo, vzhledem k diferencovaným místním podmínkám, formu věcného usměrňování cen včetně omezení maximální výše přiměřené návratnosti vloženého majetku, který dle aktuálního cenového výměru od roku 2017 při zajištění provozu samostatným provozovatelem (bez ohledu na jeho vlastnictví) nesmí být v případě nových smluv sdílen mezi provozovatelem a vlastníkem. Tato selektivní regulace oddílného modelu provozování

ovšem rozhodně není optimální, neboť nezohledňuje základní princip oddílného provozu, a tím je přenos rizik na provozovatele. **Do takto regulované ceny lze dále promítnout pouze ekonomicky oprávněné náklady, přiměřený zisk a daň podle zvláštních právních předpisů.** Regulace je stanovena cenovým rozhodnutím v každoročně vydávaném Cenovém věstníku Ministerstvem financí ČR včetně detailů o tom, co nelze zahrnout do ceny (tzv. neoprávněné náklady). Vlastní výpočet ceny pro vodné stočné na dané období (většinou kalendářní rok) se jako kalkulace a vyúčtování provádí podle příloh č. 19 a 19a vyhlášky č. 428/2001 Sb., která je prováděcím předpisem k zákonu č. 271/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu. O kontrolu nad správností kalkulací i vyúčtování se stará Ministerstvo financí a jeho specializovaný odbor kontroly, dále jednotlivé místně příslušné finanční ředitelství i Specializovaný finanční úřad. Paralelně probíhá kontrola správnosti i shody s kalkulací s po-

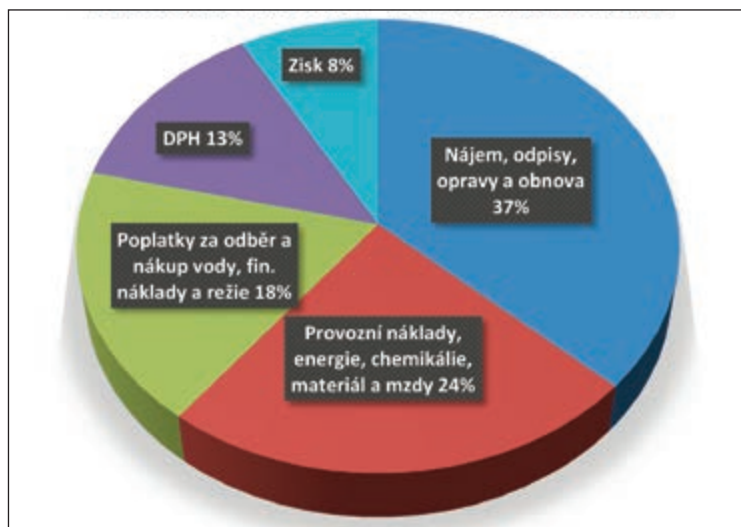
žadavky vyhlášky ze strany Ministerstva zemědělství, které dále porovnává údaje proti souhrnu vybraných údajů provozní a majetkové evidence. Toto ministerstvo zpracovává a publikuje v souhrnné zprávě na svých stránkách ročně detailní porovnání kalkulací cen pro vodné a stočné v ČR. V grafu č. 1 je uvedeno základní porovnání položek vodného a stočného, kdy **položky spojené s obnovou a opravou vodohospodářské infrastruktury představují zdaleka nejvýznamnější částku v celkových úplných nákladech, z kterých se následně určuje výše plateb za vodné a stočné.**

Jsou však subjekty (především menší obce), které vodohospodářskou infrastrukturu nejen vlastní, ale také si ji provozují, nebo si ji nechávají provozovat za nulové či symbolické nájemné. Tito vlastníci často v rámci ceny generují nedostatečné nebo dokonce žádné prostředky na obnovu. Právě u těchto subjektů Ministerstvo zemědělství realizovalo či připravuje cílené kontroly realizace plánu financování obnovy. Přesto je ale potěšující, že celkové částky v oboru, určené na opravu a obnovu vodohospodářské infrastruktury, rok od roku rostou a tato skutečnost se mimo jiné příznivě projevuje i v dlouhodobém

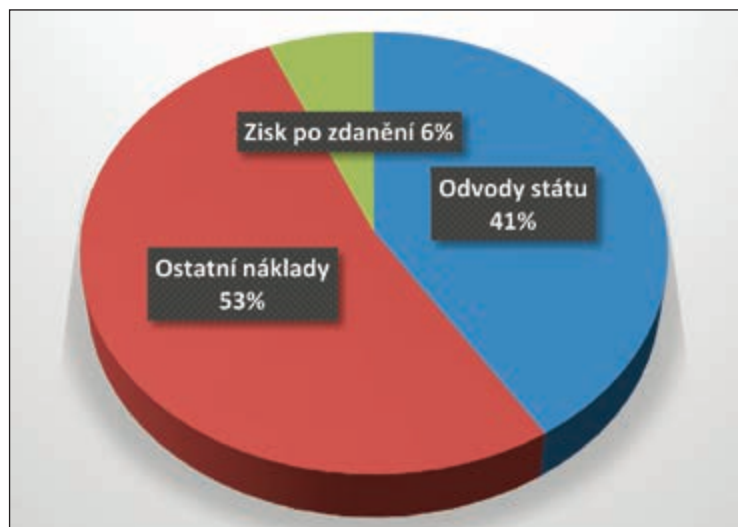
Graf č. 1

Graf č. 2
Složení cen pro vodné a stočné

Graf č. 3
Složení cen pro vodné a stočné

snížování ztrát v trubní síti, která v roce 2015 činila 16,8% z celkové vyrobené vody.

České vodárenství je také v poslední době některými sdělovacími prostředky a představiteli státní správy vykreslováno jako odvětví, které chřadne v rukou soukromých provozovatelů a ze kterého odtékají gigantické zisky do zahraničí. Tato kampaň ovšem záměrně zkresluje právě to, že vodárenská infrastruktura je v naprosté většině vlastněna a plně kontrolována městy a více než dvě třetiny měst a obcí v ČR se rozhodly svěřit její provoz specializovaným provozovatelům, kteří dle ročenky Ministerstva zemědělství pracují

s celkovými ziskovými maržemi na průměrné úrovni kolem 8% z cen pro vodné a stočné.

Jak již bylo uvedeno, kontrola nad investicemi, rozvojem infrastruktury a cenotvorbou zůstává vždy u vlastníků a po skončení provozních smluv je plným právem vlastníků získat koncesní soutěž tu nejlepší cenu či si zvolit samoprovazní model. Mezi dlouhodobé problémy cenotvorby patří ovšem právě rozpadání cenové solidarity širších celků, způsobené do značné míry zejména exitujícími ne rovnými podmínkami dotací z EU, které ovšem již brzy končí.

Dalším negativním aspektem z pohledu cenotvorby je stálý nárůst tzv. fixních nákladů (nemění se dle množství odebrané vody), které se pohybují často již na úrovni 80% z úplných vlastních nákladů, přesto Cenový výměr omezuje maximální výši fixní složky ceny pro vodné a stočné na 15%. V ČR je také nastavena relativně agresivně politika státních odvodů (vč. DPH pro vodné a stočné, které patří mezi nejvyšší v EU), což ilustrují i grafy č. 2 a 3, vytvořené z veřejných dat Ministerstva zemědělství. Pozitivním závěrem je i to, že po letech růstu cen, daného do značné míry každoročním poklesem objemů fakturovaného vodného a stočného (cca 1–1,5% každý rok) došlo v roce 2015 ke stabilizaci dodaných objemů a nárůsty cen jsou nyní zcela minimální, dokonce pro rok 2017 v některých případech i negativní.

Filip Wanner

Sdružení oboru vodovodů a kanalizací ČR, z. s.
wanner@sovak.cz

SOVAK ČR je spolkem sdružujícím právnické a fyzické osoby, činné v oboru vodovodů a kanalizací pro veřejnou potřebu a sdružuje subjekty, jejichž hlavním předmětem činnosti je zajišťování zásobování vodou nebo odvádění a čištění či jiné zneškodňování odpadních vod, a to jak z hlediska provozování a spravování, tak z hlediska vlastnictví, rozvoje a výstavby. V současné době má SOVAK ČR 116 řádných členů a 130 členů přidružených. Řádní členové SOVAK ČR v České republice zásobují kvalitní pitnou vodou přes 9 mil. obyvatel, odvádějí odpadní vody pro téměř 8 mil. obyvatel a přes 98 % těchto odpadních vod čistí.

Přehled výše sazby DPH na vodné a stočné ve vybraných zemích

DPH	Země
0 %	Argentina, Austrálie, Barbados, Dominikánská republika, Indonésie, Irsko, Jižní Korea, Malta, Namibie, Velká Británie, USA
1–10 %	2,5 % Švýcarsko
	3 % Lucembursko
	5 % Makedonie, Vietnam
	5,5 % Francie
	6 % Belgie, Nizozemí, Portugalsko
	7 % Maroko, Německo
	8 % Polsko
	9,5 % Slovinsko
	10 % Rakousko
11–20 %	13 % Chorvatsko, Čína, Řecko
	14 % Finsko
	15 % Česká republika
	20 % Bulharsko, Estonsko, Slovensko
21 % plus	24 % Rumunsko
	25 % Dánsko, Švédsko
	27 % Maďarsko

Ohlédněme se spolu za listopadovou finanční konferencí – jak ji hodnotíte?

Finanční
konference

Ve dnech 10.–11. listopadu 2016 se v prostorách pražského hotelu Clarion uskutečnil již XIX. ročník tradiční akce pořádané Svazem – Celostátní finanční konference (*podrobněji o průběhu konference jsme informovali v INS č. 12, str. 8–20*). Pro pořadatele je velice cenné získání zpětné vazby od účastníků, jelikož na základě získaných informací mohou upravit následující ročník tak, aby akce splnila svůj účel a aby účastníci odjžděli spokojeni co do získaných informací i samotné organizace. Proto byli účastníci opětovně osloveni dotazníkovým šetřením, které pro jednodušost probíhalo on-line formou.

Kdo se zúčastnil dotazníkového šetření

Celkově se od zástupců obcí a měst vrátilo zpět 65 dotazníků. Největší zastoupení měly „středně“ velké obce či města ve velikostní kategorii od 1001 do 10 000 obyvatel. Tvořily téměř polovinu ze všech došlých dotazníků. Čtvrtinu zaujímaly dotazníky z obcí v rozmezí 501 až 1000 obyvatel. A zbylou čtvrtinu si rovnoměrně podělily nejmenší obce (do 500 obyvatel) a největší města (nad 10 000 obyvatel). Z hlediska územního pak z každého kraje ČR přišel organizátorům alespoň jeden vyplněný dotazník. Nejvíce se jich shromáždilo z Moravskoslezského kraje.

Z dotazníkového průzkumu také vyplynulo, že se účastníci konference na tuto akci rádi vracejí. Za „tradiční“ lze označit 71 % z nich, konferenci navštívili již poněkoličtější. Podruhé zde byla pětina respondentů a pouhých 8 % přijelo poprvé.

Co z dotazníkového šetření vyplynulo

Pro organizátory jednou z klíčových otázek je, jak účastníci hodnotí tento ročník oproti minulému. V této otázce se respondenti rozdělili na dvě shodné skupiny. Polovina hodnotila tento ročník jako lepší než minulý, podle druhé poloviny byl srovnatelný. Pouhý jeden účastník hodnotil tento ročník jako horší.

Tak jako v minulém ročníku se většina respondentů domnívá, že je účelnější vést

program ve dvou paralelních blocích. Takto smýšlí 60 % z nich oproti 40 %, kteří by upřednostnili jeden běh. V otázce týkající se diskuze, zda by měla probíhat po každé přednášce či až na konci tematického bloku, je poměr respondentů velice vyrovnaný. Pro zachování současného stavu, tedy vedení diskuze po konci celého bloku, se vyjádřilo 48 % respondentů, pro diskusi po každém příspěvku 52 %.

Pro většinu odpověděvších (68%) je konference z hlediska odbornosti vyvážená, pouze pětina by přivítala více odborných příspěvků. Jediný respondent považuje počet odborných příspěvků za nadbytečný. Co se týče budoucího ročníku a volby témat, respondenti by upřednostnili aktuální témata. Uvítali by také příspěvky o dotačních titulech, legislativních změnách, které mají dopad na obce, a RUD.

V otázce, jakou změnu či úpravu programu by preferovali oproti letošnímu ročníku, se polovina respondentů vyjádřila pro větší účast poslanců a senátorů, třetina by přivítala odbornější a specifitější zaměření na vybrané téma a 15 % by bylo pro delší příspěvky než současně stanovených 15 minut na příspěvek přednášejícího.

Účastníci dotazníkového šetření se velmi pochvalně vyjádřili na adresu organizátorů, což je i patrné na jednotlivých komentářích. S občerstvením byla 100% spokojenost, velmi pozitivně byl vnímán i společenský večer – 85 % by na koncepci společenského večera nic neměnilo.

K hodnocení jednotlivých příspěvků

Co se týče jednotlivých příspěvků, největší podíl kladných hlasů bez žádných negativních si vysloužil výkonný ředitel Kanceláře Svazu Dan Jiránek, který představil činnost Svazu a pozval přítomné na plánované akce v roce 2017. Z odborných příspěvků značně zaujalo vystoupení Miroslava Mateje z Ministerstva financí, které se týkalo vývoje daňových příjmů ÚSC, jejich prognóze či novinek v RUD. Vysoce bylo oceňováno i vystoupení senátora a starosty Bohumína Petra Víchy o aktuálních postojích Senátu k projednávaným zákonům. Za velmi přínosný označili respondenti také příspěvek Zuzany Matuškové z Ministerstva školství týkající se změn ve financování školství a příspěvek Tomáše Vyhánka z Ministerstva financí k přezkumu hospodaření ÚSC.

Z programu druhého dne asi nejvíce zaujalo vystoupení zástupců Ministerstva vnitra, a to Marie Kostruhové, která hovořila o úkolech finančních a kontrolních výborů zastupitelstva obce, a Davida Slámy, který se věnoval financování veřejného opatrovnictví. Hned za ně se s pozitivními ohlasy zařadily Zdeňka Jirásková z Ministerstva financí, která rozebrala tvorbu a charakter místních daní, a Dana Beková z Kanceláře Svazu, která podala informace o nových projektech Svazu.

*zpracoval Jakub Cach
analytický pracovník Svazu
redakčně upraveno*

- **Jsem uvolněný místostarosta v obci o zhruba 2000 obyvatelích. Nemáme se starostou nijak písemně rozděleny pravomoci, každý dělá, co je třeba. Nedávno jsem byl žádat o výměnu technického průkazu (starý byl již popsán) jednoho z našich vozidel a na přepážce jim nestačil výpis z usnesení, kde jsem jmenován, ale chtěli ještě plnou moc. Dá se toto nějak ošetřit, abychom kvůli každé věci nemuseli dělat novou plnou moc? Nebo ji ani nepotřebuji, pokud se jedná o běžné provozní věci?**

S odkazem na § 104 zákona o obcích je třeba uvést, že místostarosta zastupuje starostu v době jeho nepřítomnosti nebo v době, kdy starosta nevykonává funkci. Pro jednání za obec namísto starosty není plná moc třeba, neboť je dáno zákonné zmocnění. V těchto případech je tedy namíste odkázat na ustanovení § 104 zákona o obcích a předložit výpis z usnesení, kde je uvedena informace o vašem zvolení.

Z hlediska praktického by mohlo pomoci vyhotovit „plnou moc“, kde by bylo uvedeno vaše jméno a dále text ve smyslu, že jste v rozsahu právní úpravy zmocněn zastupovat obec při všech právních jednáních, k čemuž by byl připojen podpis starosty obce.

- **Členové dozorčí rady obchodní společnosti, která je ve vlastnictví obce, byli upozorněni, že na dalším zasedání DR jim bude k podpisu předložena doložka o tzv. mlčenlivosti - údajně z důvodu tzv. vynášení informací, a že tuto doložku jsou povinni podepsat... Doložku členům DR předloží privátní advokát, člen rady zmíněné obce. Je tento postup v souladu s naší legislativou?**

Členové DR obchodní společnosti jsou zavázáni k mlčenlivosti ze zákona. Doložka mlčenlivosti proto nemá žádný efekt, jelikož žalovat člena kontrolního orgánu lze i bez podepsané doložky mlčenlivosti. Z praxe je nám však známo, že podepsání doložky mlčenlivosti má spíše informativní a částečně může mít odstrašující charakter. Postup je v tomto případě v souladu s právními předpisy, je však na svobodné vůli každého člena, zda takovou doložku podepíše.

- **Úprava pachtovní smlouvy na pozemky - Propachtovatel podal žádost o ukončení pachtu k jednomu z pozemků uvedených v pachtovní smlouvě s odůvodněním, že ukončuje živočišnou zem. výrobu, a tudíž předmětný pozemek již nebude dále využívat. Ve smlouvě máme uvedenu 12 měsíční výpovědní dobu, ale i ustanovení, že můžeme pacht ukončit po vzájemné dohodě. Jakým způsobem by bylo vhodné změnu pachtovní smlouvy řešit, např. dodatkem k pachtovní smlouvě, a je nutné schválení dodatku zastupitelstvem obce? Nemáme radu obce.**

Pachtovní smlouvu, jak píšete, lze ukončit vzájemnou dohodou, máte-li o tuto dohodu jako obec zájem. Není tedy třeba uzavírat žádný dodatek ke smlouvě. Co se týče uzavření této dohody, obecně platí, že pokud o uzavření pachtovní smlouvy nerozhodovalo zastupitelstvo obce a pokud si rozhodování o změnách smlouvy (popř. obecně pachtovních smluv) nevyhradilo podle § 84 odst. 3 zákona o obcích, pak toto rozhodování náleží do zbytkové pravomoci rady obce. Není-li v obci volena rada, vykonává její pravomoc starosta (viz § 99 odst. 2 zákona o obcích). Na základě vámi poskytnutých informací je tedy nejvhodnějším řešením

uzavření dohody s pachtýřem, jejímž předmětem bude ukončení pachtovní smlouvy.

- **Občanka naší obce podala zastupitelstvu návrh na změnu hranice katastrálního území, a to z osobních důvodů, protože se přestěhovala na jiné místo. Víme, že se změnou hranic k.ú. musí souhlasit obě obce. Jde nám o to, že v případě, že obě obce se na tomto shodnou a hranice k.ú. se budou měnit, bude to jistě znamenat i nějaké finanční nároky. Mohli bychom chtít po této občance celou úhradu? Tedy podmínit souhlas zastupitelstva s požadavkem na úhradu od zmíněné občanky?**

Obec může vyslovit souhlas se změnou hranic katastrálního území, ale nemusí zároveň podávat na příslušný katastrální úřad související návrh. Tento návrh může podat sama občanka katastrálnímu úřadu a také sama nést náklady na tento proces.

- **V roce 2013 se transformovala pečovatelská služba (občanské sdružení) na obecně prospěšnou společnost (podle platného OZ do 1. 1. 2014). Do role zřizovatele se postavila obec. Obecně prospěšná společnost není založena na členském principu, obec není jejím členem a nevlastní v ní žádný majetek (ve společenské smlouvě si vyhradila právo jmenovat členy statutárních orgánů). Je o. p. s. povinna předkládat obci účetní výkazy – závěrečný účet (dle čeho)? A je obec povinna tyto výkazy přiložit a schválit v rámci závěrečného účtu obce?**

Obec je povinna dle § 15 zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů provádět kontrolu hospodaření jí zřízených a založených právnických osob (tedy i obecně prospěšné společnosti), a to po celý rozpočtový rok. Zároveň dle § 17 odst. 2 zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů jsou v závěrečném účtu obce obsaženy údaje o plnění rozpočtu (příjmů a výdajů), údaje o hospodaření s majetkem a o dalších finančních operacích, včetně tvorby a použití peněžních fondů **v tak podrobném členění a obsahu, aby bylo možné zhodnotit finanční hospodaření územního samosprávného celku a svazku obcí a jimi zřízených nebo založených právnických osob.** Dle odstavce 3 tohoto ustanovení je také součástí závěrečného účtu vyúčtování finančních vztahů k jiným rozpočtům a k hospodaření dalších osob.

- **Na konci roku 2015 město zakoupilo mobilní telefon za 17 486 Kč. Na faktuře je uvedena záruční doba 12 měsíců (což jsem si při nákupu vůbec neuvědomil). Myslel jsem si, že ze zákona je záruční doba 24 měsíců. Myslíte, že převzetím zboží jsem souhlasil s nižší záruční dobou? Chtěl bych vyzvat dodavatele, aby uvedl záruční dobu do souladu se zákonem (tedy na 24 měsíců) – měla by tato výzva nadějí na úspěch?**

Podle zákona (zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník) můžete uplatnit právo z vady, která se vyskytne u telefonu v době dvaceti čtyř měsíců od převzetí. Podle litery zákona se nejedná o záruční dobu, ale účinky jsou prakticky stejné. Tohoto práva jste se převzetím zboží nevzdal, v případě, že se u telefonu vyskytne nějaká vada, lze ji uplatnit v době dvou let, jak uvádí zákon.

*odpovědi vypracovala
advokátní kancelář KVB*

Národní dotační zdroje – Příležitosti a možnosti pro města a obce

Národní tituly nabízejí širokou škálu dotačních možností, kterými obce mohou podporovat své investiční či neinvestiční záměry. Přestože je v posledních letech velký důraz kladen na Evropské strukturální a investiční fondy (ESIF), mají i národní zdroje významný vliv na podporu rozvoje místních samospráv. V prosinci vyšla unikátní příručka, která tyto dotační tituly mapuje. Dozvíte se v ní, na jaké aktivity mohou obce a jejich organizace čerpat pomoc z národních zdrojů, i na co se při přípravě žádosti především zaměřit.

Objem finančních prostředků z národních zdrojů není nezanedbatelný. Podle propočtu Ministerstva pro místní rozvoj odpovídá alokace národních dotačních titulů zhruba třetině až polovině alokace ESIF na dané období. Výhledově přitom není s ohledem na debaty o budoucnosti kohezní politiky po roce 2020 vyloučeno, že národní dotační tituly budou při podpoře regionálního rozvoje sehrávat ještě významnější roli. Celkově ministerstva zřizují více než 300 dotačních titulů a místní samosprávy patří k hlavním příjemcům. V příručce najdete bližší informace k téměř 90 titulům určeným přímo pro obce a dalším 110 titulům, které z pohledu obcí či jejich organizací mohou být také zajímavé.

Dotační tituly financované z národních zdrojů bývají vyhlašovány většinou s roční periodicitou v závislosti na státním rozpočtu a jsou v čase obměňovány. Publikace tedy slouží

hlavně pro získání rámcového přehledu. Ačkoliv realizace projektů financovaných z národních zdrojů není administrativně tolik náročná jako realizace

projektů z evropských fondů, ministerstva řeší různé nedostatky u předkládaných žádostech obcí i jejich realizovaných projektů. Před předložením žádosti je tedy důležité neopomenout splnění základních podmínek a kritérií přijatelnosti, důkladně zpracovat věcné zaměření projektu a jeho výstupy a v neposlední řadě se vyhnout formálním nedostatkům.

Věříme, že předložená publikace bude pro města a obce užitečným rozcestníkem při hledání možností pro financování rozvojových vizí. Publikaci zpracovala společnost MEPCO, s. r. o., ve spolupráci s Ministerstvem pro místní rozvoj a se Svazem měst a obcí a je ke stažení na webových stránkách Svazu, případně fyzicky k dispozici na vyžádání v Kanceláři Svazu.

Alexandra Šimčíková, MEPCO

Ze zahraničních aktivit

Svaz má své zastoupení ve vedení Rady evropských obcí a regionů

Ve dnech 12.–13. prosince 2016 se v nizozemském Maastrichtu uskutečnilo jednání Politického výboru Rady evropských obcí a regionů (CEMR). Shromáždění více než 90 volených představitelů místních a regionálních samospráv z celé Evropy volilo vedení této evropské střešní organizace, která sdružuje národní asociace místních a regionálních samospráv z 41 evropských zemí. **Místopředseda Svazu pro evropské záležitosti Petr Kulhánek byl zvolen místopředsedou této asociace za země střední Evropy pro funkční období 2017–2019.** Další člen delegace Svazu a dlouhodobý výkonný prezident CEMR Oldřich Vlasák byl znovu jmenován do této pozice i na další funkční období.

Jednání Politického výboru bylo zahájeno debatou volených zástupců měst, obcí a regionů o budoucnosti Evropy, která při-

pomněla, že v letošním roce je tomu 25 let, kdy 12 členských zemí Evropského společenství v Maastrichtu ve stejném sále, kde

probíhalo jednání Politického výboru CEMR, schválilo a později podepsalo tzv. Maastrichtskou smlouvu, zakládající dokument Evropské unie. Tento dokument prohloubil spolupráci mezi tehdejšími členy Evropského společenství o pilíř společné zahraniční a bezpečnostní politiky a pilíř vnitřních věcí a spravedlnosti, a zahájil tak proces integrace evropských zemí. Od té doby Evropská unie prošla významným vývojem jak co do počtu členských zemí, tak co se týče hloubky integrace. V posledních letech však prochází obtížným obdobím, které je zátěžovou zkouškou její stability a soudržnosti. Řada vnitřních

příčin (finanční krize, krize eurozóny, Brexit, růst extrémistických a populistických hnutí) i vnějších příčin (krize na Ukrajině, v Turecku, válečné konflikty na Blízkém a Středním Východě a s tím související uprchlická krize a terorismus) jsou zátěžovou zkouškou pro stabilitu a soudržnost Evropské unie, která zásadně ovlivní její podobu a budoucnost celé Evropy. V debatě zazníval apel na současné evropské i národní politické leadry, aby si uvědomili, že se nyní rozhoduje o budoucnosti celé Evropy a samosprávy musejí hrát klíčovou roli v tomto procesu a být samozřejmými partnery evropské i národní instituce v procesu rozhodování a tvorby politik.

Klíčovým bodem programu byly volby do nejvyšších statutárních orgánů CEMR pro funkční období 2017–2019. Novým prezidentem CEMR se stal Stefano Bonaccini, předseda Italské asociace místních a regionálních orgánů (AICCCE) a hejtman regionu Emilia Romagna. Ve své nominační řeči zdůraznil, že jeho prioritou je posílení pozice CEMR vůči evropským institucím skrze efektivní a profesionální obhajobu zájmů evropských místních a regionálních samospráv. Základem činnosti CEMR by mělo být posílení spolupráce s členskými asociacemi a využití jejich odborného potenciálu jak na politické úrovni, tak na úrovni výměny znalostí a expertíz mezi odbornými aparáty. Do nejvyššího vedení CEMR na pozici spolupředsedů (co-presidents) byli zvoleni předsedkyně Norské asociace místních a regionálních samospráv Gunn Marit Helgesen a místopředseda Německé asociace RGR Rainer

Haas. Svaz bude ve výkonném výboru CEMR zastupovat místopředseda Svazu a primátor Karlových Varů Petr Kulhánek, který byl zvolen vice-prezidentem CEMR za region střední Evropy, a Oldřich Vlasák, který byl znovu jmenován do pozice výkonného prezidenta CEMR. Pro Svaz a české samosprávy je to šance pro ovlivňování podoby evropských politik a obhajobu zájmů České republiky na evropské úrovni.

Politický výbor CEMR dále schválil pracovní plán pro rok 2017, který klade důraz na ovlivňování legislativních opatření vznikajících na úrovni EU v oblastech, jako je kohezní politika a její budoucnost, legislativní balíček v oblasti odpadů a oběhové ekonomiky, legislativní opatření na řešení uprchlické krize apod. Dále bylo schváleno stanovisko CEMR k legislativním návrhům v oblasti energetické účinnosti, energetické náročnosti budov a podpory obnovitelných zdrojů energie.

V neposlední řadě Politický výbor přijal prohlášení, kterým odsoudil prosincový teroristický útok u fotbalového stadionu v Istanbulu a zároveň vyjádřil hluboké znepokojení nad zatčením řady tureckých starostů a volených místních zástupců v posledních měsících, především členky výkonného výboru Světové organizace samospráv (UCLG) Gul-tan Kisanak, místopředsedky města Diyarbakir, která byla zadržena při svém návratu z kongresu UCLG v Bogotě října 2016.

*Mgr. Gabriela Hůlková
sekce projektů a zahraničních vztahů
Kanceláře Svazu*

Svaz v CEMR reprezentuje delegace ve složení:

Členové:

Mgr. Květa Halanová
členka Předsednictva Svazu
starostka města Jílové u Prahy

Ing. Petr Kulhánek
místopředseda Svazu pro evropské záležitosti
primátor města Karlovy Vary

Mgr. František Lukl
předseda Svazu
starosta města Kyjov

PhDr. Marcela Štiková
zastupitelka MČ Praha 15

Ing. Oldřich Vlasák
zastupitel města Hradec Králové

Náhradníci:

Ing. Jana Fischerová, CSc.
zastupitelka města Havlíčkův Brod

PhDr. Hana Maierová
zastupitelka města Turnov

Mgr. Pavel Pacal
místopředseda města Třebíč

RNDr. Ivo Šanc
zastupitel města Kutná Hora

Ing. Lukáš Vlček
starosta města Pacov

Uspěli jsme i ve volbách do Asociace evropských zahraničních regionů

Předseda Komise Svazu pro zahraniční spolupráci Pavel Branda byl na Generálním sněmu Asociace evropských hraničních regionů v Görlitz dne 22. září 2016 zvolen místopředsedou této organizace. AEHR zastupuje zájmy evropských hraničních a přeshraničních regionů s cílem zviditelnit specifické problémy, příležitosti a aktivity těchto regionů a podporovat jejich vzájemnou spolupráci a výměnu zkušeností. Pro Pavla Brandu je v jeho nové pozici zásadní zvyšovat

povědomí o důležitosti přeshraniční spolupráce pro rozvoj hraničních regionů a zajistit nezbytnou podporu pro řešení výzev, kterým tyto regiony čelí. Zároveň pozice člena delegace ČR do Výboru regionů, kde se oblast přeshraniční spolupráce také věnuje, mu umožňuje účinně prosazovat zájmy hraničních regionů také na úrovni Evropské unie.

*Mgr. Gabriela Hůlková
sekce projektů a zahraničních vztahů Kanceláře Svazu*

Zástupci ze zemí Východního partnerství mají zájem o zkušenosti české samosprávy

Ve dnech 6. až 9. prosince 2016 pořádalo Ministerstvo zahraničních věcí (MZV) vícedenní seminář pro vybrané zástupce ze zemí Východního partnerství zaměřený na administrativní reformy na místní a regionální úrovni, na kterém se aktivně podílela Sekce pro projekty a zahraniční vztahy Kanceláře Svazu.

Seminář, který pořádá každoročně MZV v rámci Panelu pro reformu veřejné správy Východního partnerství a jehož cílem je přenos českých znalostí a know-how partnerům z Arménie, Ázerbájdžánu, Běloruska, Gruzie, Moldavska a Ukrajiny, byl letos zaměřený na tři oblasti, a to: samostatná a přenesená působnost obcí, regionální politika ČR a role občanské společnosti v reformě veřejné správy. Sekce pro projekty a zahraniční vztahy Kanceláře Svazu byla ze strany MZV oslovena ke spolupráci na programové přípravě a realizaci panelu o přenesené a samostatné působnosti obcí a na vytipování a zajištění exkurze do území, která by vhodně doplnila skladbu programu.

V bloku o přenesené a samostatné působnosti obcí, který byl v rámci programu za-

řazen na 7. prosince 2016, vystoupil Robert Zeman, zastupitel města Prachatic, který zástupcům ze zemí Východního partnerství představil, jak probíhal decentralizační proces v České republice a co znamenal pro české obce a města. V rámci svého příspěvku se rovněž věnoval tomu, jakými kompetencemi české obce

z pohledu přenesené a samostatné působnosti disponují a na závěr svého příspěvku shrnul výhody a nevýhody současného systému. Po příspěvku následovala živá diskuse s účastníky semináře, které se vedle Roberta Zemana zúčastnila Šárka Řechková ze Sekce pro projekty a zahraniční vztahy Kanceláře Svazu a v rámci níž oba zástupci Svazu zodpovídali velké množství dotazů týkajících se např. pravomocí zastupitelstva a rady města,

volebního systému do obecních zastupitelstev, vzdělávání nově zvolených zastupitelů prostřednictvím svazových projektů apod. Na obšírnější prezentaci o samostatné a přenesené působnosti obcí navázala Jana Chládková ze Sekce legislativně-právní se svým příspěvkem o fiskální decentralizaci, v níž se věnovala nastavení RUD, skladbě příjmů českých obcí, investicím a v neposlední řadě i zadluženosti českých obcí.

Druhý den 8. prosince 2016 čekala zástupce ze zemí Východního partnerství exkurze do území, resp. do města Prachatic a přilehlých obcí, kde byl pro ně připraven bohatý celodenní program. V rámci návštěvy Agrokomplesu Šumava ve Strunkovicích nad Blanicí, kde je přivítal její majitel František Šimek, se účastníci semináře měli možnost obeznámit s tím, jak probíhala pozemková reforma v ČR a jak se do ní zapojovaly různé subjekty. Účastníci exkurze se zajímali nejen o transformaci zemědělské výroby a privatizaci půdního fondu, ale rovněž je zajímala i konkrétní podoba spolupráce místních samospráv s podnikatelským subjektem, jehož pozemky se nacházejí v katastru hned několika obcí.

Město Prachatic přijalo delegaci na radnici za účasti místostarosty Jana Klimeše. Po přátelském přivítání doplněným o historický exkurz do dějin města Prachatic následovala praktická přednáška o financování provozu města, která vhodně doplnila teoretickou přednášku o fiskální decentralizaci z předšlého dne. Zástupci ze zemí Východního partnerství měli rovněž možnost seznámit se s fungováním a financováním městské

policie, jež představil ředitel městské policie Prachatic Ivo Novotný.

V odpoledním bloku byla pro účastníky semináře připravena prohlídka nestátních zdravotnických zařízení, které sídlí v Prachaticích, a to konkrétně hospice a Alzheimer centra, kde jim ředitel centra Ludvík Zíma představil činnost těchto zařízení a jejich provazbu na město Prachatic. Posledním bodem bohatého a účastníky semináře pozitivně kvitovaného programu byla prohlídka odpadového dvora s kompostárnou, který město Prachatic vybuodovalo na základě evropských dotací a který je využíván i přilehlými obcemi. Odbornou přednášku týkající se činnosti sběrného dvora a vztahu k městu Prachatic pro účastníky semináře zajistil vedoucí odpadového dvora Josef Starý.

Rozvíjení partnerství se zeměmi Východního partnerství je jednou z mnoha evropských politik a je rovněž podporováno zeměmi Visegrádské skupiny včetně České republiky, neboť stabilita, bezpečnost a prosperita zemí v našem blízkém sousedství je klíčová i pro bezpečnost a stabilitu v Evropské unii a České republice. Východní partnerství nabízí zemím strategické partnerství s Evropskou unií a jejími členskými zeměmi. Řada zemí Východního partnerství prochází v současné době transformací veřejné správy a mají zájem o inspiraci v zemích, které prošly obdobným procesem. Zástupci ze zemí Východního partnerství se proto zajímají o české zkušenosti v oblastech, jako je např. rozvíjení dobrého vládnutí, které má přímou souvislost s procesem demokratizace, ochrana životního prostředí, podpora ekonomického a sociálního rozvoje apod.

*Mgr. Šárka Řechková
sekce pro projekty a zahraniční vztahy
Kanceláře Svazu*

Prohlídka sběrného dvora v Prachaticích

Zájem o centra společných služeb měst a obcí roste. Využívají je samosprávy i lidé

Center společných služeb (CSS), která postupně vznikla díky projektu Svazu měst a obcí ČR letos v říjnu, využilo více než 1200 obcí. Dohromady tvořily celkem 83 dobrovolných svazků (DSO), nejvíc – dvanáct – DSO je přitom z Jihomoravského kraje. CSS v uplynulém období konkrétně řešila zejména problematiku odpadů prostřednictvím nákupů kompostérů a štěpkovačů, pomáhala starostům s přípravou obecně závazných vyhlášek a tvorbou rozvojových dokumentů, úspěšně realizovala školení zástupců obcí v oblasti účetnictví nebo veřejných zakázek a zajišťovala také podklady pro zpracování žádostí o dotace.

Celkem je do projektu „Posilování administrativní kapacity obcí na bázi meziobecní spolupráce“, zkráceně tedy „Centra společných služeb“, financovaného z Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Zaměstnanost a státního rozpočtu, zapojeno více než 1600 obcí. V praxi to znamená 2,1 milionů obyvatel. Služby CSS využívají podle aktuální potřeby, zájem o ně postupně roste.

Poskytované služby

Starostové zapojených samospráv oceňují zejména právní služby, které CSS poskytují. Týká se to především menších obcí. Nejen pro ty je důležité, aby se vyznaly ve stále se měnící legislativě a plnily tak zá-

konné povinnosti. Větší obce zase v rámci CSS vítají zejména pomoc při vyhledávání dotačních možností, díky kterým mohou realizovat plány a záměry tak, aby se dané území rozvíjelo a lidé v něm rádi žili. Představitelé územních samosprávných celků vnímají CSS také jako styčné místo pro dotazy, na které se mohou kdykoliv obrátit, potřebují-li vyřešit samosprávný problém. Za významný přínos CSS považují také sdílení dobré praxe, pomoc při přípravě smluv či při organizačním zajištění akcí, flexibilitu CSS i osobní a aktivní přístup zaměstnanců.

Servis samosprávám i lidem

Už teď je i díky projektu CSS zřejmé, že dobrovolné svazky obcí nejsou jen o cestovním ruchu a společném pořádání kulturně-spoločenských akcí. DSO jako nedílná složka systému samospráv v České republice zvyšují kvalitu a pomáhají zefektivnit výkon veřejné správy. Z velkého počtu CSS a vyššího zájmu o služby těchto center by ve výsledku měli těžit i občané. Úřady na ně budou mít díky společnému sdílení administrativy více času. A lidé se sami, pokud potřebují pomoc od města či obce, mohou kdykoliv na CSS přímo obrátit.

*připravili Marek Vetyška
ve spolupráci
se Štěpánkou Filipovou*

Věděli jste, že...

- ... do projektu „Centra společných služeb“ se zapojilo 83 DSO?
- ... zapojených obcí je přes 1600 a žije v nich více než 2,1 mil. obyvatel?
- ... na CSS se mohou obracet se svými požadavky také občané?
- ... CSS vydávají informační zpravodaj se zajímavostmi z regionu, který je ke stažení na stránkách DSO?
- ... celkem projekt zaměstnal v území 186 lidí, z nichž přes 2/3 jsou ženy?
- ... téměř 2/3 zaměstnanců má předchozí zkušenosti s prací pro DSO?
- ... nejmladší zaměstnanec má 21 let a nejstarší 68 let?
- ... že nejvíce zapojených DSO je z Jihomoravského kraje (12) a nejméně z Ústeckého kraje (1)?
- ... více než polovina starostů má zájem o monitoring dotačních možností a přípravu dotačních projektů?
- ... průměrný DSO zapojený do projektu má 19 obcí a 19 tis. obyvatel?
- ... mezi největší zapojené DSO z hlediska počtu obcí patří: Střední Morava (65), Telčsko (46) a Severovýchod (42)?
- ... mezi nejmenší zapojené DSO z hlediska počtu obcí patří: Ašsko (5), Větrník (6), Dolní Poolšaví a Velké Dářko (7)?
- ... mezi největší zapojené DSO z hlediska počtu obyvatel patří: Střední Morava (290 tis. obyv.), Chomutovsko (81 tis.) a Novoborsko (64 tis.)?
- ... mezi nejmenší zapojené DSO z hlediska počtu obyvatel patří: Velké Dářko (3 tis.), Větrník (3,5 tis.) a Záhoran (4 tis.)?
- ... zájem o účast v projektu inicioval vznik několika DSO (např. Chomutovsko, Hanácký venkov)?
- ... nejmenší obce mají Telčsko (průměrně 294 obyv.), Střední Pootaví (314 obyv.) a Vlachovo Březí (349 obyv.)?
- ... největší obce mají Dolní Poolšaví (průměrně 5 tis. obyv.), Hodonínsko (4,5 tis. obyv.) a Střední Morava (4,5 tis. obyv.)?

Finanční komise, 24. listopadu 2016, Praha

Komise nejvíce času věnovala diskusi nad zákonem o pravidlech rozpočtové odpovědnosti. Zákon omezuje pravomoc obcí a přidává jim další administrativní zátěž. Jeho schválení běžným zákonem je na hraně ústavnosti a významně zasahuje do ústavou garantovaných práv obcí na samosprávu. V souvislosti s rozpočtovou odpovědností je novelizován i zákon o rozpočtových pravidlech územních samosprávných celků. Navržené změny zvyšují velmi výrazně administrativní náročnost z důvodu rozšíření povinností zveřejňovat další dokumenty. Nové povinnosti se týkají i příspěvkových organi-

zací a právnických osob zřizovaných obcemi. Pohled očima zástupce financí je však úplně jiný. Stát, dle evropské směrnice, musí přijmout taková opatření, která budou zaručovat kontrolu nad všemi veřejnými rozpočty a zároveň má za úkol zajistit, aby celkový dluh veřejných rozpočtů za celý stát nepřesáhl stanovenou mez. Vyjmutím obecních a krajských rozpočtů nebude splněna podmínka směrnice EU. Komise dále projednala závěry z pracovního týmu s návrhem nové konstrukce daně z nemovitých věcí a návrh MF na zahrnutí výnosu daní z hazardu do rozpočtového určení daní, se kterým nesouhlasí.

Legislativní komise, 2. prosince 2016, Praha

Komise se v souvislosti s plánovaným kulatým stolem k možným změnám Ústavy, který pořádá ministr pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu JUDr. Jan Chvojka (16. prosince 2016), zabývala potřebností změn ve vztahu k územní samosprávě, konkrétně doplněním hlavy sedmé o ustanovení deklarující autonomii, hospodaření a deklarované finanční zdroje na výkon činností nařízených státem. Dalším tématem jednání LK byla problematika možné změny volebního systému, jíž se zabývá pracovní skupina při ministerstvu vnitra, kde je Svaz členem.

Komise pak projednala řadu **legislativních témat**. Vrátila se k tématu předchozího

jednání, tedy limitaci odpovědnosti za škodu způsobenou zastupiteli při výkonu funkce. Ta je nyní díky pozměňovacímu návrhu vypracovanému Svazem výslovně uvedena v projednávané novele zákona o obcích. V souvislosti s novým nálezem Ústavního soudu US 2200/15 ze dne 1. 12. 2016 bylo konstatováno, že judikatury, která by doplňovala stručnou ústavní úpravu samosprávy, je pomálu, neboť obce málokdy chtějí investovat čas a prostředky do ústavních stížností. Je otázkou, zda by Svaz neměl vytipovávat soudní spory s přesahem do ústavního pořádku a případně nepodpořil obce ve vedení takového sporu – zvýšení judikaturní činnosti

Ústavního soudu ve věcech samosprávy by mohlo obcím pomoci.

Třetím, ale z hlediska Svazu velice podstatným, bodem byl **způsob nominace zástupců Komory měst a komory obcí do Rady Svazu**. Komise dlouho diskutovala o jednotlivých variantách, přičemž za zásadní považuje zachování individuálního práva každého člena Svazu nominovat člena Rady a zdůraznila potřebu dostatečně a s předstihem informovat o kandidátech.

Dopravní komise, 8. prosince 2016, Praha

Prvním bodem jednání byla prezentace k čisté mobilitě v rámci projektu Města s dobrou adresou od národního cyklokoordinátora Jaroslava Martínka. Z aktuální legislativy byly projednány tři sněmovní tisky, týkající se změny výše poplatku za povolení vjezdu motorovým vozidlem v rámci novely zákona o místních poplatcích projednávané v balíčku daňových zákonů, rozvolnění místní příslušnosti u řidičských průkazů a rozvolnění místní příslušnosti zápisy do registru vozidel. Největší diskusi vzbudilo téma finanční kompenzace měs-

tům a obcím za navýšení mezd zaměstnanců v autobusové dopravě nařízením vlády č. 336/2016 a č. 337/2016 Sb. I přesto, že změna se týká pouze řidičů vnitrostátních linek, budou města a obce nuceny zvýšení mezd řidičů autobusů ze svých rozpočtů dopravcům dorovnat z důvodu obavy z odlivu řidičů do lépe placené linkové dopravy. Vzhledem k tomu, že navýšení vzniklo vrchnostenským rozhodnutím vlády a obce ho nemohly nikterak ovlivnit, jsou požadavky na kompenzaci navýšených prostředků oprávněné.

